

GAZETA TRANSILVANIEI

REDACTIA ŞI ADMINISTRATIA
Braşov, Calea Victoriei Nr. 35
— Telefon 2226 —
Abonament anual 200 lei. Pen-
tru streinătate, autorităţi, Insti-
tuţii şi întreprinderi 500 lei
Anunţuri şi reclame după tarif

FONDATA LA 1838 DE GHEORGHE BARIŢIU

Apare de 2 ori pe săptămână

Tuturor prietenilor, colaboratorilor,
abonaţilor şi cetitorilor le dorim

Sărbători fericite.

EU SUNT VIAȚA...

Suntem din nou în pragul Paştelor. Natura ador-
mită acum aproape o jumătate de an se înalță vie
din neant, se umple de verdeață și de flori. Din tur-
nuri de biserici, clopotele vestesc învierea Omului, care
acum două mii de ani străbătea îndurerat Calvarul și
sângera pe cruce pentru a răscumpăra pe om din păcat.

Divina învățătură a marelui inspirat de pe Mun-
tele Maslinilor stăpânește în aceste clipe toată jude-
cata noastră.

Cumplita lui suferință ne umple sufletul de durere
și revoltă.

Iar biruința lui, ridicarea lui la viață din mormân-
tul, în care fusese zăvorât, coboară în inimile tuturor
balsamul păcii și al nădejdi.

Credința scapără în ochi și speranța luminează
frunțile celor cari sub bolta cerului întonează cu glas
de aramă: „Cristos a înviat din morți, cu moartea pre-
moarte călcând și celor din morminte viață li-a dăruit“...

E înfățișarea cea mai sublimă a izbândirii prin
suferință, a supunerii morții prin moarte, a triumfului
vieții asupra morții.

Eu sunt viața. . . .

E supremul adevăr, verificat de o cumplită sufe-
rință și de o înviere, pe care nimeni n-o poate contesta.

Isus însă n'a înțeles să trăiască pentru sine. El a
suferit, a murit și a înviat ca omenirea însăși să tră-
iască prin el.

Dar ca viața lui să-i poată fi chezășuită omului,
acesta trebuie să-l urmeze, să primească învățătura și
adevărurile propoveduite de el, să vrea să sufere ca
el, să primească sacrificiul suprem așa cum l-a primit
el și să creadă ca și el în biruința vieții prin călcarea
morții prin moarte.

Fericiți sunt oamenii și toate popoarele, cari cred
cu adevărat în el și cari îi urmează divina pildă.

Undeva, pe întinse și săngeroase câmpuri de bă-
taie, atâtea neamuri sufer și mor, în această sfântă
sărbătoare a Invierii.

Pătruși și stăpâniți în toată ființa noastră de tăl-
cul învățării și al biruinții Omului, care a sfărâmat
cătușele Iadului, nădejdea noastră e mare că toți cei ce
suferă și mor ca el pentru adevăruri, ce au fost și vor
dăinui cât lumea, vor izbândi și vor învia ca și el, ca
însăși nature, al cărui simbol de moarte și viață este.

Eu sunt viața. . . .

Slăvite Doamne! Noi cei de pe pământul, pe a că-
ruî întindere răsună azi din toate graiurile și cu toată
puterea imnului Invierii Tale, credem în Tine și te ur-
măm, căci vrem să ne împărtășim și noi din viața ta
și să trăim ca și Tine, deapăruri cu credința, cu legea,
cu adevărul și cu dreptatea noastră.

V. Nițescu

Români

Gândiți-vă la cei concentrați, la cei chemați să în-
tărească și să apere hotarele țării!

Nu uitați greul, în care acești păzitori ai avutului
și liniștii voastre, își vor petrece sfintele sărbători, rupți
de familiile și cei dragi lor.

O mângâiere însă le întărește inimile: *își fac sfânta
datorie față de țară și fericirea ei!*

Aceeași datorie poruncește fieștecărui adevărat
Român:

*Țara trebuie să trăiască. Pentru aceea armata ei tre-
buie întărită. Subscrieți Bonuri pentru Inzestrare și... vă
veți asigura viitorul vostru și al fiilor voștri.*

Rânduri fără titlu

*Ca printr'un hăț și întunecos,
încărcat cu spini și mărăcini
ne-am strecurat prin greul zile-
lor de sbucium și îngrijorări,
care ne-au adus în luminișul
Invierii.*

*Și ca dintr'un soare luminos,
dar fără căldura bucuriei de
altădată se revarsă peste noi
razele de mângâiere ale Paștilor
din acest an.*

*Unde-i bucuria, unde-i înfri-
gurarea de sfântă emoție, pe
care le stârnea la aceste mari
zile vestea bucuriei momentului:
Christos a înviat?*

*Unde-i?
Luciul zâmbitor al roșalui o-
uălor de Paști s-a posomorât
parcă. Și-a pierdut tăria de a
lumina suflete. Stârnește mai
mult amintirea sângelui, care de
atâtea vreme — și nu știm până
când — înroșește scoarța pământ-
ului și apele mărilor ce-l în-
conjoară.*

*Leii, tigrii și toate celelalte
fiare sălbatice ale pământului
stau îngrozite și nu înțeleg cum
poate fi omul atât de tiran a-
tunci când își ucide semenul lui.
Pe aproapele lui, despre care
Acela, a cărui înviere o sărbă-
torim, ne învață: „îubește pe
deaproapele tău ca pe tine însuși“.*

*Omul, omul, care învață în
cărțile sfinte și se mândrește că
el poate întrece în cruzime do-
bitoacele puse la adăpostul mi-
lei lui.*

*Ori astăzi?
Să pornească animalele o ac-
țiune pentru protecția protecto-
rului lor? Să plângă hienele și
lupii de selbătăcia cu care omul
îngrașă peștii și corbii cu carne
de om?*

*Carne de om, carne de tun!...
Pentru că omul caută să-și do-
vedească prin fapte superiorita-
tea, față de colții sfâșietori ai
fiarelor, cari trebuie întrecuți de
mijloacele de ucidere și distru-
gere pe care i le-a dăruit omu-
lui cultura.*

*Iată câteva din gândurile, care
ca niște nouri negri acopăr stră-
lucirea Invierii din acest an.*

*Plâng stingher și neuzite clo-
potele, care din turnul bisericii
vestesc Invierea Celui-ce cu moar-
tea pe moarte călcând, a dăruit
viață calor din morminte...*

*Plâng stingher și neuzite,
căci prea vijelioasă și asurzitoare
e pornirea omului transformat în
maestru de ecatombe!...*

I. B.

Gânduri de Paști

— N'am intrat încă în tem-
plul păcii, dar urcăm cu pași
repezi scările lui...

Așa glăsuiau până ieri-alal-
tăleri marți diplomați ai Euro-
pei, în vreme ce în Casa Albă
din Haga, — cu cunoscuta con-
vingere de circumstanță, — ro-
steau cele mai sonore discursuri
pacifice, iar pe malul lacului
din Geneva se întreceau să a-
șeze piatra fundamentală pen-
tru „palatul păcii eterne“.

Cântecul e vechiu de tot.
Oricâteori îl auzeam, el
mi aducea aminte istoria Pin-
guinilor din romanul lui Ana-
tole France. Cunoașteți poveș-
tea. Înțeleptul Grațias cutreera
Pinguința în lung și în lat. În-
tr-o dimineață de vară cobora
dela munte pe o vale frumoasă,
numai verdeață, flori și mire-
me cât vezi cu ochii. Vacile
pășteau pe marginea văcelei.
Tălângile lor răsunau potolit în
văzduhul împede, înflorat de
primele raze ale soarelui. Co-
pleșit de atâtea înșește și frumu-
sețe, bătrânul drumeț se așeză
la umbra unui stejar.

În apropierea lui zări o col-
libă. În pragul ușii o femeie
tânără alăpta un copil. Ceva
mai departe un băiețel se juca
cu n dulău dela ol. Din colibă
apăru un bărbat, după halne
părea a fi păstor, care oferă
călătorului necunoscut pâine și
lapte. După ce-și sfârși ospă-
țul, filosoful marsulin zise:

— Vă mulțumesc din inimă,
dragi locuitorii ai acestei țări
frumoase. Aici la voi e așa de
bine! Totul respiră bucurie,
fericire, bună înțelegere și pace...
Da, înșește, împăcare și...

Cuvântul i se opră pe buze.
În fața lui apăru un tânăr clo-
ban, care trecea volos cântând
din cimpoi un marș de luptă.

— Ce fel de arle este asta,
atât de vite și frumoasă — îl
întrebă mirat filosoful.

— Ce să fie? E cântecul no-
stru de războiu, al Pinguinilor.
Toată lumea-l cunoaște. Toți îl
cântăm aici în părțile noastre.
Copiii noștri îl cântă înainte de
a ști să vorbească. Suntem doar
toți Pinguini sădea — răspunse
semeț clobănelul.

— Și nu-l iubiți pe Marsulin?

— Il urâm de moarte!

— Pentru ce-l urâți de mo-
arte?

— Mal întreb! Dar nu sunt
ei vecinii noștri?

— Ba da — dădu filosoful
nedumerit din cap.

— El bine, tocmai pentru asta
urâsc Pinguinii pe Marsulin.

— Este asta un motiv?

— De sigur. Cine spune ve-
cin, spune dușman. Ai înțeles?
Ascultă. Vezi colea pe deal un
câmp înflorit, care mărginește
holda mea? Câmpul este al o-
mului, pe care-l urâsc mai gro-
zav, decât orice pe lume. Pri-
vește, dumneata, în valea asta
îngustă, uitată de lume și în-
chisă de toate părțile cu munți
uriași. Nu vei găsi decât do-
uă sătulețe. Se vrăsmășesc
de sute de ani. Ori de câteori
flicălii din satul meu întâlnesc
pe cel de dincolo, se njură și

se părăsesc de mama focului.
Și dumneata te miră, că suntem
dușmanii ai Marsulinilor? Se
vede, că nu știți ce înseamnă a
fi patriot, moșule. Încât mă pri-
vește, eu strig sus și tare:

Trăiască Pinguinii!

Moarte Marsulinilor!

Și plecă mai departe cântând
marșul din cimpoi.

La aparență e o simplă înfă-
țișare de moravuri rustice. În
realitate e un portret al naturii
omenești. În dialogul filosofu-
lui se ascunde sâmburele isto-
riei popoarelor. Intreagă geneza
războaielor și a cutropirilor,
care se succed dela începutul
luminii.

Mănate de un destin orb, de
instincte primare sau de un
spirit de aventură, popoarele
continuă să se sfășle, ca fiarele
din junglă, pentru a se împăca
de nevole. Trecutul omenirii e
scris cu sânge și cu lacrimi, un
izvor ce pare a se alimenta al-
ternativ din aceste două lichide,
pentru a rămâne deapururi ne-
secat. Desgustate de ororile
războiului, dela un timp popoa-
rele ahtiază după pace. Dar în
scurtă vreme, sătulele de bine-
facerile ei și ademinte de nou
ușor, de nou lozinci, de nou
vizion ale fericirii, ele prind
armele și se măcelăresc cu a-
ceeași sete. Când credeai, că au
intrat pocălile în templul în-
frățirii, te trezești că au sărit
hăt departe de scările lui. Do-
mul majestos al păcii universale
așteaptă zadarnic: să se umple
de credincioși. Soarta lui e să
rămână veșnic gol și pustiu.

Declarațiile grandilocvente și
melodramatice ale regizorilor,
sunt melodii de strenă, care nu
mai pot amăgi decât pe naivi.
Istoria nu face decât să se re-
pete. Iar ceace se petrece sub
ochii noștri ne dă temel să cre-
dem, că forța brutală, ca mij-
loc de soluționare a conflicte-
lor umane, — departe de a fi
alungată de lumina civiliza-
ției, — rămâne stăpână. Și nu
va dispărea doar nici atunci,
când ultimul salahor de pe glob
va sta la nivelul de gândire al
lui Kant, Tolstoi sau Carlyle.

Mănate de bicul ursitelor,
popoarele vor continua să-și
îngraje pământul cu sângele
lor, să-l stropească cu lacrimile
lor, având privirile îndreptate
mereu spre zările înalte, unde
lucește eterna himeră: pacea.

Gh. Tulbure

Zece milioane

pentru comunele sinistrate
de inundații

Ministerul de finanțe a pus la
dispoziția Ministerului de interne
suma de lei zece milioane, credit
extraordinar pentru ajutorarea
comunelor sinistrate prin inun-
dațiile care s'au produs în țară
în ultimul timp.

Ministerul de finanțe a luat
măsură ca suma de mai sus să
fie pusă la dispoziția autorită-
ților respective înainte de sărbă-
torile Paștilor.

Duminica Invierii.

O înviere în lumea morții

Sunetul clopotelor dela sfintele biserică despică azi văzduhul, vestind marea mișcare, marea zi de veselie, zi de reculegere și de înălțare sufletească; învierea Domnului.

În toate rândurile tradiționale fiecare muritor se străduiește, în felul lui, ca să guste înălțarea acestei mari și luminate zile.

În bisericile pline credincioși lui Hristos ascultă cu smerențe vestea atât de îmbucurătoare, pentru totdeauna nouă și mângâtoare.

„Hristos a înviat”, este psalmul plin de bucuria biruinței zilei. Inger vestitor al Invierii, mormânt gol și adevărată în persoană a Celui înviat, sunt icoanele mărețe cari mișcă sufletul până la cutremurare. Toate supărările, răutățile, toată nedreptatea, vrajba, cari cu fundul firea omului ca în mormânt sorții să nimicească viața, azi, în lumea Invierii, se topesc ca ceara în fața focului și răsare printru suflet o altă arvună, a Stăpânului biruitor asupra vieții și asupra morții. Stăpânirea răului și a morții a fost deci tulburată, a fost învinsă, căci a treia zi, după toată țărta răutății dată chinurilor Lui și după îngroparea Lui, actul stăpânirii morții, El a înviat, învingând cu fertarea Sa supremă, răutatea și zdrobind cu dumnezeirea Sa cătușele morții, a deschis mormântul, viață dărând.

Cu moartea pe moarte călcând, — a rupt pecetea ce în cătușu o omenire întreagă în întunecatul necunoscutului și fărădelegilor și a dat o înviere a Sa, prin El o înviere a omului, a lumii întregi.

„Hristos s'a sculat din morți, făcându-se începutul Invierii celor adormiți” — zice dumnezeiescul Pavel (Cor. 14. 21) și acest act, pe care lumea își rează viața sa, este culmea bucuriei ce trebuie să stăpânească întreaga ființă omenască. Iisus prin învierea Sa a arătat că în noi este ceva ce e mai prețios decât lumea: sufletul. Viața Sa și încoșeblă învierea Sa este prețul redemptării noastre, răscumpărarea acestui suflet, trezirea lui spre idealele culmi ale împărăției Sale a binelui, a păcii pe pământ. Această voință a poruncilor Sale este și trebuie să fie, unica avere pe pământ a sufletului nostru nemuritor.

Fără a mai lăncezi în mormânturi, sclavi păcatelor și patimilor, fericirea și rostul celor ce azi asistă la sfânta Lui Inviere, este să se ridice, dând la o parte lespede grea a lăncezirii vieții, peste slăbiciunile pământești, peste firea omenescă slabă, la o țărta a Invierii, a luminării sfinte începând o viață nouă.

Deci lăsați grilele lumești, descătușați-vă de tot ceace ar putea turbura vederea adevărului și veniți toți la ospțiul Paștilor, la această înviere a Invierii Domnului, pe care a dat-o pentru toate popoarele ca jertfa de împăcare între Dumnezeu și om.

Să alergăm cu toții în acest rost al prăsnurii Invierii sfinte și „în ce chip s'a sculat Hristos din morți prin slava Tatălui, așa și noi întru învierea vieții să umblăm”. (Rom. 6. 4).

Pr. Alex. Florea-Vlădeni.

Consiliul de administrație al regiei autonome cfr. a hotărât să nu se mai acorde nici un fel de reducere călătorilor, cu prilejul sărbătorilor de sf. sărbători ale Paștilor.

Păcat o fi?

Ordonanța mea Diaconescu Florea, de fel dintr'un sat de pe Argeș, era un fiicău desghețat, foarte isteț, îndemănat, cinstit, cu ni stă românașului mai bine, — și de un devotament până la sacrificiu. În marș, în lupse se ținea ca umbra după mine. Dacă regimentul își întindea țabăra în bivouac, ochiul lui prindea dintr'o clipă rostul popasului; ca din pământ ieșeau tranșele, ori cortul. Improviza bordeiul fără un cui de fier. Unelele lui erau un cuțit, un toporaș și o lopățică.

După câteva ciocniri fulgerătoare, sălțăm peste Tisa și răzvim la Buda-Pesta. Aici cantonăm în sectorul unui cartier mărginaș. În afară de serviciu ne depănăm zilele, cercetând tot ce credeam mai de seamă în capitală. Seara ne adunam cei mai din apropiere la câte un ceai, și mai des la mine, căci nimeni nu știa să facă ceai ca Florea, aburind aromatic, cât ai bate în palmi.

Stabilind ordinea și liniștea în țara ocupată, unele contingente primiseră permisi, altele concedii mai lungi, rănduindu-se într'atâta numărul soldaților, încât furăm obligați odată ori de două ori pe săptămână, ziua ori noaptea, a ceda ordonanțele pentru diferite posturi de gardă.

Într'o bună zi Florea nu se mai prezintă la cantonament, nici la mine, nici la companie, nici la batalion. Aștept câțiva vreme, cercetez, nimeni nu știa de el. — Întrase în pământ. Fel de fel de închipuiri mi băjbăiau prin minte. Ba, că va fi fost asasinat ba, că va fi fost aruncat în Dunăre. La tot cazul ceva grav a trebuit să se întâmple, de vreme ce nici odată nu mai pășisem așa ceva cu el. În sfârșit anunș cazul comandantului de companie, și îl rog să nu facă încă uz, — să nu-l dea lipsă la apel, convins, de pare-că îmi spunea cineva, că trebuie să iasă de undeva.

La vre-o zece zile dela dispariție, îndreplându-mă spre „Statul Major”, în dreapta porții de intrare în curte, într'o căluză ascunsă, zăresc printre grățiile unei mici ferestruțe, chipul ordonanței mele Florea Diaconescu. Apropiindu-mă, îmi fac cruce...

— Tu aici?... Ce-ai pățit?...
Îmi face semn să intru la el. Plantonul îmi deschide ușa.

— Ce-ai făcut?...
— Am fost acasă... Am dus două clopote...

— Ai avut bilet de voie?... permis e?... ceva?...
Nu... da...

— Cum... nu?... da... Ce clopote...?

— Să vezi, — începe el șoptind. Cum s'a făcut, cum nu! Știe Dumnezeu, că ori de câte ori îmi venea rândul să fac de gardă, mă nimeram, de pare-că era o făcătură, tot la un depozit de clopote, peste Dunăre. Munți de clopote zăceau, grămadile unele peste altele, dogite, știrbite, sparte, fărâmate aruncate fără nici un Dumnezeu, — și ce să vă mai spun, un ghimpe mi-se împlântase în minte și nu-l mai puteam scoate din cap, mă chinu'a ziua și noaptea. A țică să vezi. Când ne demobilizase astă toamnă din Basarabia și plecai dela regiment și ajunsei în sat, — aici numai pusitu și jale. Oamenii rățăciți cari pe unde, unii morți, alții dispăruți, femeile la fel, copiii se făcuseră mărișori, jumătate satul ars, casa noastră scrum, podul peste Argeș în apă, primăria dărâmată, numai Sf. Biserica străjuia în mijloc, nouă, cum o lasasem, — dar nemții luase clopotele, — rămăsese mută, dar nu numai clopotele ci și ivărele dela uși și cristelnița unde se botezau copiii. Numai aveam nici preot, căci pe bietul bătrân atâta îl hărțuiră până îl

dădura gata. Pustiul se așezase peste tot, — și asta nu numai la noi ci și în împrejurimi. Nu știai când era sărbătoare, când muria cineva, — nici un glas de clopot, nici că d'pornea lumea la muncă, nici când se întorcea la vecernie acasă. Și apoi pare-că și Dumeezeu ne muștra cu niște vremuri grele cu fulgere, cu trăsnete, ce nu se mai pomeniră Toate acestea le vedeam limpede, în nopțile când vegheam la postul de gardă, dela magazia cu clopotele, — și nu'mi dădeau pace...

Odată, mi-am zis: Ce-o fi... o fi... M'am înțeles cu vărul meu, care era furier la regiment, și care era gata să plece într'un concediu mai lung, — să'm facă și mie rost de un permis. În timpul acesta eu tot cercam, rostogolind clopotele să găsesc două potrivite.

Erau prin ele cu slove k'rile, — altele cu leatiri străine, și apoi și prea mari, și ne era frică și de turn, și de noi că nu le-om putea duce. Am potrivit eu două: unul mai mărișor cam de vre-o 70 de kgr. altul mai mic de vre-o 50 de kgr. Le-am întors le-am sucit, le-am încercat cu prezența baionetel, — sunau ca argintu, și aveau și leat de-al nostru, bag seamă erau tot de pe la noi... Le-am pus frumos deoparte.

A doua zi făcurăm așa, ca seara să între vărul meu de gardă. Pe la miezul nopții veneam cu un furgon, cu care căram pâine dela brutării, și cu vre-o câțiva saci largi de urez îndesați cu paie. Opesc la magazie... Vărului îi mijeau ochii de bucurie. Pul umărul la ușe și într'o clipă sunt în magazie, descătărămez limbile și infund clopotele în saci. Vărul ia în brațe pe cel mai mare, eu pe cel mai mic, — și sus în car; dau bice calilor — dumul la gară. Las... bagajul pe peron, duc furgonul la regiment și întorcându-mă găsesc pe vărul lângă saci. De-acum mă vedeam ca și în sat cu clopotele glăsuind în turn. Îmi venise inima la loc.

Ne-am opintit noi cu ele, căci și acum mă jne un jungli de mijloc, — dar sărbătoare ca în Duminica trecută nu s'a mai făcut în sat; — are; să rămână de pomenire. Șapte popi din șapte sate și împrejurimea de departe s'au adunat la sfîșirea clopotelor. Sunau acum clopotele în turn și satul pare că era altul. Biserica prinsese graț. Și soarele și Argeșul se înveseliră și toată lumea plângea împreună cu preoții de bucurie. Dar ce are să fie de Paști

— Continuare pe pag. 4 —

Apelul Asociației Naționale Române de apărare pasivă către toți cetățenii Țării

Aspectul conflictelor armate ce se petrec sub ochii noștri, au un caracter totalitar și în consecință întreaga națiune trebuie să cunoască măsurile ce trebuie luate pentru apărarea patriei naționale.

Ministerul Aerului și Marinei, revenindu-i, în conformitate cu prevederile legii A. A. T., misiunea de a proteja populația și teritoriul contra atacurilor aeriene, a recunoscut ca afiliată la Federația Aeronautică Regală Română, pe Asociația Națională de Apărare Pasivă, condusă de persoane dintre cele mai marcante ale țării noastre.

Această Asociație vine să pună la dispoziția Statului și inițiativa particulară în domeniul apărării pasive, astfel cum s'a făcut de mult în alte țări și în consecință roagă:

„Pe toți cetățenii țării, cari nu au nici o întrebunțare în caz de conflict armat, să se înscrie ca membri”.

Condițiile ca trebuie să îndeplinească cel ce doarec să intre în sânul Asociației, sunt:

- Să fie cetățenii români;
- Să aibă vârsta de 16—60 ani;
- Să consimtă a contribui anual cu 60 lei.

Asociația Națională Română de Apărare Pasivă, (cu sediul în București, Str. Paris No. 45), având în planul de lucru: — studii, cercetări științifice în laboratoare, fabricări de medicamente, organizare de școli pentru instruirea, în mod gratuit, a populației, astfel ca să poată face față pericolului aerian, roagă pe toți cetățenii să se incline spre acest fel de activitate, să treacă pe la sediul Asociației, pentru a primi relațiunile necesare.

I U D A

Lăsându-se asfințitul și cina luând sfârșit, Iisus împreună cu ucenicii săi plecă în liniștea, ca pentru drum lung, spre împlinirea Scripturii.

Lângă scara cea mare îl înțăpnă oșpătarul Eliachim și fata acestuia, îngrijia amândoi că le pleacă oaspeții așa de vreme în acea seară.

Blândul găzduitor, înfrângându-și cu greu sficierea, îndrăzni să întrebe: „Au, Doamne, nu am fost vrednic de marea cinste de a găti tot eu și anul acesta praznicul Sfințelor Paști... de pleci așa de curând? Altădată ai rămas în mărunta dar primtoarea mea odale până noaptea târziu, când încep a se clătina, oboșite, stelele.

Ți am auzit atunci pașii, am auzit rugăciunile tale cu care te apuiau zorii.

— Eliachim, — vorbi Domnul, — astăzi nu mai pot face voia ta, după cum nici pe a mea nu o fac. Acum fac voia Tatălui Meu Celui din ceruri.

Aruncându-și ochii în lături, văzi pe Iuda Iscarioteanul cu privirea galeșe, o recum slugarnică. Se părea că-și urmează pe Domnul său cu evlavie și credință.

Fata lui Eliachim își ținea ingenatele pleoșpe în jos, scormonind cu vârful piciorului mic nisipul uscat.

Iuda, epetându-se în gest legănat șopti:

— Doamne, pe trupul acesta nu ar putea să-l facă mai frumos toate mălăsurile lumii. Dar nu, zău, parcă tot iar ședea ceva-ceva mai bine dacă peste rotunzi ei albi umeri ar atârna o stofă albăstrie sau o stofă ruginie ca mândrele ei plet!

— Nu te îngriji, Iudo! Fata e prea frumoasă și va avea în curând un bogat veșmânt, pe care oamenii-l prețuiesc fiindcă-l văd și se îmbală o clipă de vederea lui. Ci veșmântul cel adevărat se va îndepărta atunci de albă funtea ei și de prihănit întreg trupul ei și de su-

felu-i întristat pe veci.

Ridicând ușor mâna dreaptă spre frunți, Iisus binecuvântă pe credinciosul Eliachim și casa lui, apoi se îndepărtă, îndreptându-se spre grădina Ghetisimani.

Mergea trist înainte; apostolii tăcuți călcau pe urmele lui neîndrăsnind să-L turbure cu asprimea unui cuvânt și doar rugăciunile simple, ce se ridicau în sufletele lor, în mers, aduceau o aceeași împăcare ce-i aduna laolaltă din tristețea ce-i copleșise.

Iuda se oprea deseori, cu nejustificată zăbavă, și de fiecare dată parcă ar fi vrut să înceapă a vorbi. Abia târziu, după îndelungată frământare, spuse lui Iisus:

— Doamne, ieri, după plecarea Ta, am dat fetei lui Eliachim trei arginți ca să-și cumpere o rochie mai potrivită pentru ea. Măine, dacă n'ai avea nimica împotriva, m'eș duce să-i mai duc și pe ceștilelți doi, pe care biata mea pungă îi mai adăpoște. Numai cu trei arginți nu se poate cumpăra mare lucru!

— Măine vei face cum vei

vroi, fule! Te vei duce singur, fără sfatul sau îndemnul altuia! O, bani vei avea mai mulți — și poate nu atât cât ai dori dar vei avea... îi ai de pe acum.

În grădina, la locul rugăciunii, Iisus îngenunche, rugându-se cu apostolii săi, adânc.

Timpu se scurgea greu, ruga era fără de sfârșit, ruga cea de pe urmă. Cei unsprezece apostoli cu funtea așternută pământului cereau marea și mult așteptata îndurare pentruca prorocirea știută să fie îndeplinită de ei.

Înd plinind din obișnuință, ca și semenii săi, ruga, Iuda nu întârzie prea mult cu privirea în pământ ci își plimba foarte des ochii pe deasupra tuturor, stăpânit mereu de unul și același gând: cum și ar putea procura bani, cât mai mulți bani, pentru a-i dăruia fetei lui Eliachim.

— Se pare că însuși Iisus, El, a fost turburat de tinerețea ei! — gândi gândul păcătoș. Bunătatea Lui se răsfărge mai cu deosebire asupra celor mai alese ființe dimpăjur. Pentru mine e curios acest lucru și nu mai încap nici-o îndoială că o asemenea fată poate cuceri până

și inima unui sfânt.

Târziu, apoi, fără cea mai mică ezitare, sub același imbold care-l dusese la încheierea târgului pentru cei treizeci de arginți, s'a apropiat cu aer de lăiște și blândețe și a sărutat în grabă fruntea înfierbântată a Celui care sortit a fost să moară pentruca prin suferința și Moartea Lui să se împlinească cele ce mai înainte s'au spus de proroci.

O clipă doar — și pentru ultima oară atunci — mai putu vedea Iuda ochii blânzi, scăldați în lacrimi ai Celui care-l iubise atât.

Oftatul greu al Vândutului își se înfipse în inimă ca un cuțit, sfâșindu-l. Căzu brusc pradă îndoielilor celor mai grele, rămânând nemișcat, fără a ști ce să mai facă.

Il scăpă din această neplăcută stare o mână grea care-l apăsă pe umăr, bătându-l prieteneste.

I se întinse punga, doidora.

Ochii prinseseră pentru câteva clipe străluciri stranii.

Ținu punga în palmă, măsura-rându-i greutatea și valoarea

Rugăciunea unui nevrednic

Doamne,

Gândurile mele vin acum, când întunerecul mi-a cuprins ființa, când catapeteasma sufletului meu se năruie sub povara păcatelor și a urgiilor, să-ți ceară îndurare. Din noaptea sbucnatelor mele necredințe, din toată învălmășeala necugetată a răsvătririlor mele, din aceste involburate întunecimi ale răului, s'a desprins în ceasul târziu al amurgurilor — ca lumina unei făclii din noaptea denților, glasul umilit al oboselii mele sufletești și al rugăciunii. Și flecare zi, flecare inserare, flecare noapte, adaogă mereu acestei voci, pe care, eu însumi mai erl, alaltăerl, nu o puteam auzi, toată cutremurarea mea în fața drumului luminat, în fața acestei mărețe căi a Ta, întoarsă dela blestem.

Doamne, mă rog Ție, ascultă-mă!

Poste rugăciunea mea, ca a burii văilor din Primăvara aceasta târzie, cari nu se pot ridica prea mult în fața soarelui. se va risipi și ea, pe văle umbiate ale necredinței mele. Poate, rostirea mea de astăzi, asemenea răsului și batjocurei de altădată, se va pierde acum pe drumul bătut al hulei și rușinei și nevrednicia mea îmi va părea astfel mai blestemată, mai urgisită vederii Tale. Poate, iarăși, fărădelegea inimii mele, să nu poată afla nici acum glasul smerenței, nici va căuta ea într'nsa cuvintele puține ale îndurării.

Și totuși, în fundul necredinței mele, din adâncurile necuprinse ale păcatului, a pornit, ca într'un ceas al bunelvestirii, glasul îndepărtat, neauzit încă, al rugăciunii.

Doamne.

Am cules roadele pe care eu nu le-am semănat. Am ascultat gânduri și, flămând de vraja lor, le-am luat cu mine în fundul sufletului, tălmăcindu-le ca hoști codrilor. Am furat în atâtea nopți senine argintul apelor și cu toate cântecele lor, am fugit departe... Am îmbrățișat păgân toate Primăverile, toate bucuriile, toate depărtările și nu volam să mărturisesc că ele veneau dela Tine. Privirile mele s'au logodit mereu cu păcatul și spovedaniile mele le rosteam apusului și inserării. Eu n'iciodată, Doamne, n'am spus semenilor mei adevărul, nici înima și gândurile mele nu le-am dat lor vreodată. Ochi-

lor în cari mă adănceam, le-am dat lor minciuna, iar inimelor ce mă primeau, necredința. Cuvintele mele au fost batjocură și gândurile mele asemenea. Credința mea, pe care mi-a șoptit-o Iconostasil și toate icoanele în sfintele Dumineci ale copilăriei, s'a vânturat în răscrucile atâtor căi, bătute mereu de povara blestemelor mele.

Am vrut de-atâtea ori Doamne ca din măslinele păcii Tale să se desprindă o singură ramură, pe care s'o ducă acolo în urgia sufletului meu, porumbel alb al bucuriei. Volam ca din sbuciumul lacrimilor să crească mlădițele verzi, pe cari să Ți-le

aștern la intrarea în Ierusalimul inimii mele. Aș fi vrut mai ales, ca blestemele ce le port, să urce Golgotha Ta și cu sufletul meu tâlhar să pot sta la dreapta mărtrei Tale.

Dar nevrednicia ființă nu poate.

Și glasul rușei mele se frânge adânc, ca florile multe ale câmpurilor când suflă mânia vânturilor Tale.

Și, totuși, Doamne, înima mea se deschide. Gândurile mele le vreau arse și cuvintele toate, asemenea.

Dă-mi iarăși credința Ta. Așază Doamne din negrăția Ta îndurare, din cerul fără stăruie al miliei, cu străluminătele raze ale Iuvierii Tale, pacea și iertarea în nevrednicul suflet care sunt eu.

Const. P. Taus.

Adunarea generală

a membrilor Breslei comercianților de alimente și beuturi din Județul și Municipiul Brașov.

Membrii acestei bresle au ținut obișnuita adunare generală anuală în ziua de 21 Aprilie c. în sala restaurantului „Transilvania”, sub președinția d-lui de, utat Moise Popa.

Cu această ocazie d-nii deput. și Popa și Moșoiu au făcut o scurtă dare de seamă asupra activității d-lor dela încredințarea mandatelor de deputați. S'au discutat multe chestiuni în legătură cu dificultățile, prin care trece comerțul în prezent, din cauza prea marelui variații de impozite, sub toate formele: la stat, județ, comună, Camera de comerț, etc. etc.

Una dintre chestiunile, cari apasă greu asupra acestei bresle este măsura arendării brevetelor prin licitație din 5 în 5 ani. Această măsură a produs o adâncă amărăciune în rândurile debitanților rurali, cari pretind că măsura licitației îi împiedică în continuitatea comerțului, așa cum au fost obișnuiți până acum. Nu mai au curajul să facă noi investițiuni pentru amenajarea localurilor și nici să lupte pentru stabilirea unui vad comercial, fiind asfel loviți chiar în asigurarea existenței lor.

D-nii deputați Popa și Moșoiu au adus la cunoștința adunării rezultatul numeroaselor intervenții făcute în favoarea membrilor. Așa s'a obținut o

nouă amânare de termen, până la 1 Iulie pentru rezolvarea chestiunilor brevetelor; tot la stăruința d-lor s'a acordat prelungirea orelor de noapte pentru închiderea locurilor, până la ora 3. S'au mai obținut dispozițiuni pentru plata taxelor pe brevete, trimestrial la vechii de-aiași, în loc de anual și în mod anticipat, și multe altele.

D-l Ioan Rotariu a stăruit pentru reorganizarea membrilor în cadrul noilor legiuiri de bresle.

D-l secretar Mihail Nacu a dat explicații cu privire la aplicarea noilor impozite, etc.

La propunerea d-lui vice preș. Tenghea, adunarea aclamă ca membri de onoare pe d-nii Iancu Nan, Tiberiu Gh. și Ștefan Gheorghe, frunțași ai comerțului și industriei locale.

Din sânul adunării s'a expedit o telegramă omagială M. S. Regelui, d-lui prim ministru Tătărescu, d-lui ministru al finanțelor M. Con-tarinescu, d-lui M. Ralea, ministrul muncii, d-lui C. Angheliescu, ministrul Economiei naționale.

În urmă s'au adus mulțumiri presei și participanților.

C.

„Gazeta Transilvaniei” să nu lipsească din nici o casă românească.

Scrisori din Italia

România și Italia

Pisa Aprile 1940.

A fost un moment dat, când răuvoitorii, mai ales ai României, au început a crede că Italia, care este exponentul la tîntății în lume, s'ar fi desinteresat completamente de evoluția politică, doctrinară și militară din anumite țări de origine latină, crezând că privirile acestei nobile națiuni se îndreaptă spre țări streine ca neam și ca aspirațiuni ideologice. Dar un stat poate face ori ce fel de politică internă și mai ales externă în timp de pace în special, însă la deciziile de valoare istorică, ca acele ce se petrec în zilele noastre, este imposibil să nu Ție cont — cât de puțin — de comunitatea sângelui, de eficacitatea sufletească, de trecut și mai ales de consecințele viitoare.

Vocea strămoșilor comuni — ai României și Italiei — deși străbate distanța lăsată în urmă de acel două mii de ani, se face auzită cu aceeași rezonanță, atât de Roma cât și de București, o voce care conține aduceri aminte de origini nobile latine.

Cine are ocazia de a trăi cât de puțin timp în Italia, fiind în contact cu masa populară, va vedea și se va convinge foarte ușor că Italianul, deși condus în viața lui de toate zilele de doctrina sănătoasă și necesară poporului Italian, a fascismului, este preocupat și de soarta fraților laini din alte țări, care, poate din motive ce ușor găsim explicații — deși nu prea mult convingătoare — au îmbrățișat o doctrină politică opusă fascismului.

De Români și România. Italianii și Italia tot mereu s'au interesat, în măsură mai mică sau mai mare, dar totuși s'au interesat iar de când pericolul pîndește de-opotriva toate națiunile, preocuparea despre România a Italiei e ceva mai mare, căci proverbul românesc spune, că pritenul la necaz se vede.

Cuvintele pline de interes politic și înțelepciune ale d-lui ministru Galuciu, după conferința înțelegerii Balcanice din Belgrad, precum și vizita d-lui Comandant al Străzii Țării în Italia, în ultimul timp au stăruit un viu interes în opinia publică Italiană.

Ziarele și revistele Italiene nu ascund de a expune situația

critică din Bazinul Dunărean și Peninsula Balcanică, deci și a României, din cauza conflictului actual din Europa. Astfel revista milanese „Tempo”, a închinat un număr întreg Basarabiei, unde arată în cuvinte și imagini adevărul asupra Basarabiei românești. Se pot vedea în această revistă, vizita regelui Carol în Chișinău de Bobotează, soldații români făcând de strajă pe malul Nistrului, organizațiile moderne românești, țaranul român cu fața senină, mulțumită că coarnele plugului și pământul ce l'ară sunt ale lui împreună cu produsul muncii sale, pe care îl va gusta împreună cu familia atât de scumpă românului basarabean. Se mai pot vedea și alte frumuseți din Basarabia scoase după Unire în evidență și puse în valoare, iar ca încheiere vedem mândra Cetate-Albă a lui Ștefan cel Mare și tabla comemorativă a Actului Unirii Basarabiei la Patria Mamă, cu capul zimbrului în frunte. Toate imagini semnificative, ca să arate publicului cititor adevărul istoric al Basarabiei românești și încheie cu următoarele cuvinte de o valoare capitală: „La Bessarabia, nuovo punto nevralgico, con i suoi due milioni di rumeni — che rappresentano il 75% della intera popolazione — costituisca l'estremo baluardo della civiltà latina contra il bolscevismo”; sau în românește: Basarabia, noul punct nevralgic, cu al său două milioane de români — care constituiesc 75% din totalul populației — constituie o fortăreață fundamentală a civilizației latine contra bolșevismului.

Revista „La Domenica del Corriere”, în legătură cu războiul ce se desfășoară, publică un articol despre România și petrolul său, care atrage azi atenția tuturor țărilor, dar mai ales al beligeranților. Acest articol, deși e scris în legătură cu un eveniment sângeros, care nu face cinste omului din secolul al douăzeciului și înaltei civilizații creată de el, ar putea avea efect cultural pentru timpuri de deplină pace, căci se vor găsi strelni, care să viziteze aceste bogății ce au o importanță cu mult mai mare pentru vremurile pacifice, puse la îndemâna desvotării culturale și la lecurea atâtor boli, decât în timp de război când

Parcă era mai grea de cum se așteptase!

Hei, argintul argint! Atârnă greu, nu glumă!

Îl încercă în treacă și gândul ca să arunce jidovului punga înapoi: odaiă cu anatema: Piei, Satano!

Pașii îl luară repede departe de liniștea acelu loc, în larma poporului care nu conținea cu petrecerile obișnuite.

*

Îl urărea pretutindeni glasul blând al Vândutului, cu vorbă de potolită muștrare și de adâncă compătimire;

— Iudo, om fără minte, cum vei mai fi tu de azi înainte fericit? Cât va fi pământul de lung și de lat, tot va fi străbătut de fapta ta de mare păcat! Și neamul tău, întregul tău neam, va purta urmele acestui păcat cu greu, veacuri de-a rândul.

Dragostea de aur vă va stăpâni, pe tine și pe tot neamul tău, mai puternic decât orice lume. Cum veți mai cunoaște voi iubirea de oameni când veți dori să le acopărați averile?

Cum veți mai iubi pe umilele

viețuitoare, pe blândește dobitoace din jur, când vă veți gândi că trebuie să le hrăniți iar hrana lor face să scadă bogăția voastră?

Huliți, alungăți pretutindeni, toți ai voștri vor purta pe țețele lor semnele lacrimilor mele de sânge de acum, semne care vă vor deosebi între toate neamurile pământului!

Cum ai putut face asta, Iudo? Cum ai putut ridica mâna ta pângărită spre fruntea prietenului tău? Cum ai putut ridica ochii tăi deasupra capului aceluia care te-a Țles între cei apropiați de inima sa?

Mă voi ruga, Iudo, de Tatăl Meu pentru tine. Mă voi ruga pentru voi.

Mă voi ruga pentru liniștea voastră.

Eu te iert de acum. Eu te iert de acum.

Eu te iert de acum.

Și această voce domoală care înlătură muștrarea și-l robește prin iertare, deveni mai caldă, mai bună.

Scurtă vreme alergă descătușat de gânduri, dar vocea îi reveni în urechi:

... Și pentru păcatul tău mă mănesc de răsplata lui.

Cetatea voastră va fi arsă, prefăcută în scrum și pulbere iar voi veți fi goniiți din casele voastre și bătuți cu pietre! Nu veți cunoaște decât îndelunga rătăcire în toate colțurile pământului. Nici un popor altul nu se va uni cu voi. Veți fi de tot singuri, fără sprăjin în durerile care vă vor măcina.

Apropiindu-se vreunul dintre voi de casa Mea, va fi socotit feriseu și batjocorit cu cuvânt greu de hulă.

Aurul, care va umple camerele voastre, nu va putea să folosească la nimic atunci când foamea se va abate asupra-vă necruțătoare.

Vă veți mânca unul pe altul! Săraci veți fi și flămânzi și mereu în căutarea hranei veți umbla ca turbași.

Vai vouă, oamenilor!

Vai vouă, neprietenilor!

Ci închinați-vă Domnului, care pe toate le iartă! Și veți primi și în ultimul ceas îndem și putere de jertfă!

Coborâse noaptea neagră. Pare că și umbrele pregetau să um-

bile prin cea mare de besnă.

Nici lună, nici stele. Iuda, strângând punga plină cu otrava pământului, nu se dumea încă de ce căzuse atâtea înluneric pretutindeni.

Cu buzele arse și stăpânit numai de dorința de a ajunge la curtea lui Eliachim cât mai curând, o luă în neștre, sărind peste gropi, cățărându-se pe măruntle înălțimi, tăind toate văile spre oraș, unde spera că va fi așteptat.

De nerecunoscut, cu haine rupte și picioarele însângerate, el alergă multă vreme, necunoscând oboseala.

O, și orașul per'că se depărta tot mai mult, pe măsură ce ochii i se luminau de bucuria că văd aproape albele case.

Ajuns în cele din urmă la zidurile Cetății, rămase să-și tragă sufletul.

Va trebui să intre pe poarta cea mare, prin care de atâtea ori intrase întovărășind pe Cel ce acum, tot pe acolo fusese dus la scaunul judecății, în a mulțimii batjocură.

De departe bătea un vânt liniștit, aducând șgomole înăbușite, par'că țipete, par'că gemete,

turburând pe cei ce le auziau.

Frânt de oboseală, se opri și-și rezemă fruntea de o piatră.

Simți răceala binefăcătoare a acesteia trecându-i prin tot trupul ca o ușoară înfiorare.

Simți strecurându-se prin apropiere mai multe grupuri de oameni care vociferau amenințatori, geta par'că în orice moment să facă o furtă urată Treceau deasemenea umbre tăcute îndreptându-se către întunericul cel mai des.

Într'un rând cășiva pași fură mai aproape de el. Auzi deslușit

— Iată-l pe Iuda! Asta-i Iuda trădătorul!

— Despre mine o fi vorbind? — gândea el. Despre mine? Da eu n'am trădat! Ei, jidovii, mi-au oferit; ei au cumpărat; prin urmare ei sunt vinovații!

Ei sunt vinovații!

Ei sunt vinovații!

Soarele se ridicase dar luci rea lui în ziua aceea era măștersă.

Zidurile sub lumina gălbui bolnavă, păreau niște trupuri de lepră.

Treceau oameni, cei mai mulți cu lacrimi în ochi, călcând în

INVIEREA

Acum 1907 ani, în zorii zilei de Primăvară, când gheața se desțelenește, când mugurii îmbobocesc și aerul se umple de mireme, un cutremur stărnit de vânturi a răsturnat piatra de pe sfântul mormânt și Isus a înviat. Adevărat a înviat!

Nu e nici mit, nici fantezie, nici sugestie acest fapt al învierii lui Cristos. Păziriți romani au fugit de spațim; să fi fost furat? Nici vorbă nu poate fi, căci ar fi luat cu el de si gur și giuglurile.

Dar Isus s'a arătat, după înviere, mironosițelor; mai întâi L'a văzut Maria Magdalena, apoi Ioana și Maria lui Iacov, Salomi și altele. Iar după aceea s'a arătat celor doi drumeți, care mergeau spre Emmaus și în fine apostolilor.

Pentru cei necredincioși și sceptici, pentru materialisti și așa numiți pozitivisti, nu există minuni, în general. Credincioșii însă, și cei cari au darul privirilor interne, sunt convinși, că aceste așa zise minuni, sunt realități, așa precum realitate minune e însăși nașterea și viața noastră.

Tâlcul adânc al învierii, Isus l-a rezumat în două cuvinte, cu cari l-a întâmpinat pe cei unsprezece apostoli: „Pace vouă” Iată întreaga filosofie a învierii: pace în sufletul vostru; ceace înseamnă: pace în conștiința voastră, acolo anume, unde la fiecare om într-o taină se ascunde sălășluștea vocea și voința lui Dumnezeu. Dar această pace omul nu o poate obține decât mergând pe calea cea dreaptă a adevărului și a percepțelor creștine. Iubirea și dreptatea sunt căile spre înviere. Cine cugetă altfel, cine se face vinovat, cu vorba și cu fapta, de abateri din calea iubirii, filad trufăș și egoist, în zadar merge la biserică, în zadar crede în Dumnezeu, căci el este un rătăcit, un orb pe cărările acestel vieți și a celor viitoare.

Ni se impune tuturor, în fiecare zi clar, un serios examen de conștiință! Căci nici o faptă rea, nici un gând vrășmaș nu rămâne nelăregistrat și nepedepsit.

Iubirea adevărată, duh dela Domnul, este singură atotbiruitoare și creatoare. Tot ce se clădește fără iubire este clădit pe nisip și merită să piară. Așa și în viața indivizilor precum și a popoarelor!

Națiunile sunt entități lăuate de Dumnezeu. Ele își au epoca de zăcut, de decădere și de mărire, după cum au știut să

se comporte în fața poruncilor de fiece zi ale Mântuitorului.

Toate evenimentele sunt într-o interdependență destinală între ele. Aceleași eterne legi înalțe și prăbușesc popoarele.

Suntem cu toții în drumul spre Emmaus. Să-L rugăm pe Isus să rămână la noi, dar nu în formă! Să-I deschidem larg sufletele, după ce ne-am verificat conștiința, lepădându-ne de orice trufie și egoism. Abia astfel merităm ca buzele noastre să rostească: Cristos a înviat!

Ioan Al. Bran-Lemeny

Păcat o fi?

— Continuare din pagina 2-a. —
când va ceti preotul Evangheliile, căci de un preot o să facă satul vre-un rost.....

Istorisesc comandantului de regiment pășania ordonanței, încă încarcerat la poarta de intrare, — și îl rog să-l erte.

Colonelul, om cu suflet mare, dă ordin de „clasare”.

Seara ordonanța mea, Diaconescu Florea, își lua serviciul în primire.

În răsclip, văzându-l când vesel, când abătut, îl întreb: ce ai?... Tot mai am ceva... Bine oamenii m'au ertat. Dar în fața lui Dumnezeu. Păcat... — o fi Spuneți și D-voastră.

B-v, 17 Aprilie 1940.

Ioșif Comanescu

Apel

Pentru sărbătorirea Sfintei Învieri la Inchișoarea-Brașov

Cu frățescă dragoste invităm onor. public brașovean la creștineasca serbare de a 3-a zi a Sf. Paști (30 Aprilie a. c.) la Inchișoarea Brașov, ora 11, când după serviciul divin al grupului religios al preoților ort. rom. din Brașov și după concertul religios, se vor împărți deținuților din darurile aduse de bunii creștini.

În numele deținuților doresc tuturor „Sărbători ferice!”.

Brașov, la 21 Aprilie 1940

preot Dr. P. Debu,
confesorul Inchișorii.

Marți s'a comemorat în Capitala Turciei deschiderea Adunării Naționale, care s'a reunit pentru prima oară la Ankara, la 23 Aprilie 1920 și prin care s'a ajuns la liberarea Turciei și la proclamarea Republicii, la 29 Aprilie 1923.

Invierea Domnului

și

Renașterea națională

de ST. VLAD EȘCU, președintele Federației Naționale a Presei din Provincie

Prăznulm astăzi una dintre cele mai mari sărbători creștine: Invierea din morți a Domnului nostru Iisus Christos.

Această prăznuire a popoarelor creștine e un prinos de ploasă și de adâncă reculegere a pușinelor bucurii pământestii adus memoriei veșnice a Celui ce s'a lăsat răstignit de fașeșii timpului, pe crucea izbăvitoare de suferințe omenești, pe crucea salvatoare a sufletului omului din păcat, crucea simbolului credinței creștine în atotputernicia și sfșnțiența nemuritoare a marelui ei salvator: Iisus Christos.

În împrejurările actuale de crâncene acțiuni militare, când sufletul omeneșc e mai rătăcit ca niciodată și sângerează mai mult ca oricând, sărbătorirea Învierii Domnului nostru Iisus Christos, prin prăsnuirea ei în credința religiei noastre creștine ortodoxe, trebuie să fie și să însemne mângăierea cea mai de preț, reculegerea cea mai sfântă a vieții, cel mai mare și mai neprihănit balsam pentru sufletul nostru indurerat și pentru spiritul nostru rănit greu de evenimentele demonice în zăngănit de arme ucigătoare și în praf de pușcă distrugător de vieți și de sulete nevinovate, de peste hotare.

Cuvântul, Aceluia care a propovădit cu prețul vieții Sale pământestii, pacea și buna învoire între oameni în această luminoasă sărbătoare cea mai mare și mai sfântă sărbătoare creștină, trebuie să rămână pentru noi, pentru sufletul nostru atât de încercat și umbrat de păcat, farul cel mai viu, cel mai puternic, cel mai luminos pe marea vieții noastre, clocoțitoare de patimi și de ispite și agitată de valuri înșelătoare și împătimită, trebuie să rămână îndemnul nostru de totdeauna, avântul nostru veșnic: spre plăcurile mântuirii de păcate, simțirea eternă a credinței noastre în spiritul și prin spiritul creștin al Domnului Nostru Iisus Christos, cel mai mare și mai dumnezeesc visător dintre poeții lumii.

Pentru noi Români, pentru neamul nostru vijelios și puternic, nelăfricai și fertători ca strămoșii noștri Dacii și Ro-

manii, învierea Domnului, în afară de prăsnuirea celei mai sfinte sărbători și împărțirea celei mai mari reculegeri sufletestii, în prezenta conjunctură de conflicte armate ce s'a abătut cutropitor asupra sufletului lumii, reprezintă o dublă sărbătorire și bucurie sufletească, însumate într-o singură expresie socială spirituală și politică națională: „Frontul Renașterii Naționale”.

În expresia socială-spirituală a acestei sfinte sărbători, noi Români sărbătorim *Pacea creștină, Pacea rodnică* în expresia înțelepciunii Majestății Sale cum ne-a dat-o și ne-o propulsează spre sfșnțire veșnică și credință creștină a neamului românesc, a acestui neam puternic și fertător, care după cum spune Istoria lumii și grăesc hrsoavele antichității, e singurul popor creștin din Europa care n'a avut nevoie de *actul politic al botozului*, singurul popor care s'a născut „creștin”, religia strămoșilor noștri daco-geții fiind *asemănătoare și identică* religiei creștine, având aceeași structură religioasă spirituală cu fenomenul pesimismului.

În reprezentarea politică-națională a prăznuirii Învierii Domnului nostru Iisus Christos, prăsnuirea sărbătorii Aceluia ce a înviat ca veșnic aducere aminte a mântuirii sufletului nostru de suferințele păcatului strămoșesc, înseamnă sărbătorirea însăși a Renașterii noastre Naționale prin marea înțelepciune și prin spiritul viu al Majestății Sale care, prin aceasta, a dat și a deschis neamului românesc marea Carte a Trădăției și a Istoriei.

Astăzi în această sărbătorire sfântă și veșnică și în aceste împrejurări pătate de sânge nevinovat, de păcatul războiului, așa precum învierea Domnului nostru Iisus Christos înseamnă mântuirea păcatelor noastre și salvarea spiritului omeneșc din noroiul pământesc, tot așa prăznuirea pastorală a Renașterii noastre Naționale înseamnă o sărbătorire a neamului românesc integrat în tradiție și în însăși substanța vieții spirituale sau creștin ortodox.

— Continuare pe pag. 5 —

e folosit pentru distrugerea a prosperului, cu nimic vinovat.

Ziarul florentin „La Nazione” în numărul său de Miercuri 16 Aprilie 1940, publică sub înscăltura corespondentului său la București, *Alfio Russo*, un articol intitulat „La Romania e il problema della Bessarabia”, unde după ce face o descriere politico-istorică a României, încheie referitor la Basarabia, afirmând că după Unirea Statului român a făcut reforma agrară prin exproprierea marilor proprietari în număr de 4271 cu o suprafață de 1.498.916 de hectare, cu care au fost improprietățiți țărani fără pământuri, în număr de 357.000. Azi Basarabia, scrie *Alfio Russo*, are șosele, are căi ferate, are poduri, are școli primare în fiecare comună, înăit ori ce tânăr știe să scrie și să citească în locul alfabetismului de înaintea Unirii.

Revista din Roma „Cronache della Guerra”, cuprinde un articol de mare importanță atât pentru cel ce s'au bucurat, cât și pentru acei ce ar fi rămas consternați de această mare operă de fermă hotărâre a întregului popor românesc, care e hotărât să-și mențină cu orice sacrificiu integritatea hotarelor de totdeauna și pentru totdeauna numai românești; *Gustavo Carrelli* autorul acestui articol, arată caracterul liniei de apărare Regele Carol II, ce vine să afirme că politica de negațiune revizionistă ce a dus-o statul român timp de mai bine de 20 ani — fie prin organele politice, ca fosta Mica Înțelegere precum și Înțelegera Balcanică, — nu numai că n'a fost o fantezie politică, ci o convingere ce face parte din corpul flectural român, care convingere a fost tradusă în fapt prin cei 2388 km. ce înconjoară hotarele României, minus hotarul spre Jugoslavia și Marea Neagră, care linie, zice autorul articolului, are o semnificație europeană prin porțiunea ei din spre Basarabia. Această linie este denumită de autorul articolului *linia de foc*.

Iar cu ocazia vizitei d-lui ministru Constantin Giurescu în Italia, zărele toate dau ample știri de pre României și persoana d-lui prof. Giurescu, care vizită va pune bazele unui acord cultural Italo-român, ceea ce va însemna traducerea în fapte a legăturilor milenare de sânge și origină a acestor două nobile popoare latine, care au o importanță culturală și politică capitală prin așezarea lor geografică.

Petre Janura.

grijorai, ducând parcă în încovolerea umerilor păcatul care se va perpetua din veac în veac, nestins.

Unii erau mai șgomotoși, vorbind, cu gesturi largi, despre prinderea și omorârea lui Iisus.

Unele grupuri de oameni erau duse în surgh un, spre locuri demne de răii pământului. Iuda recunosc printre ei pe mulți dintre cei care credeau și se rugau cu El.

Un copil, văzându-l ridică o piatră și o aruncă să-l omoare. — A fost Iuda! L'am cunoscut! Era Iuda! Vănzătorul!

— Eu Iuda Vănzătorul? L'am văndut eu pe Iisus? — și p'ă înduse ca să se încredințe că nu visează, dădu peste punga tărnată, pentru mai mare siguranță de gâl.

— Ș' d'șgur, dacă eu sunt Iuda, cum l'am văndut pe Iisus. Am primit treizeci de arginți pentru un gând; am primit treizeci de arginți ca să împodobes o fata cu ceie mai măndre vesmint!

Pasul îi era iule, ochii îi alergau nerăbdători în toate părțile, ferindu-se de alte priviri mai stăruitoare.

O, să ajungă și va scăpa de banii din sân! Va scăpa de ei!

Aproape de casa lui Elachim încetini p sul.

— Voi bate în felul cunoscut, cum am bătut de atâtea ori până acum.

Aslăzi va veni ea să-mi deschidă. Li voi pune toți banii în mână, fără să-mi număr. Voi fi darnic. Voi merita o sărutare în plus!

Cei doi câini care îl cunoșteau și care niciodată nu-l lătraseră, acum erau gața să-l sfășie.

Bătu, dar nimeni nu se arătă. Casa era pustie. Picăsară toți, und? Nimeni nu-i putea spune. Foată lum a din cartierul creștinesc fusese ridicată și dusă, între sulii, de soldații romni. Porni ș'o caute, mai departe, cu lătratul puternic al câinilor în urechi.

O zi și o noapte cercetă colindând în tot locul, dar nu fu chip să afle vre o urmă.

Istovit și flămând și nedormit, Iuda ieși din Cetate.

Dincolo desigur va găsi-o mai curând. E lume mai pușnă, poș umbra mai nestânjenit, poș umbra chiar cu repeziune. Ni-

meni nu te oprește, nimeni nu te întreabă nimic. Nimeni nu-ți aruncă vorbe grele, jig itoare. Va merge în orașul veșnic! Poate va fi acolo. Nu se va fi dus ea prea departe. Va fi avut milă de bietul ei tată bătrân, care nu poate merge drumuri atât de lungi.

Deodată văzu pe o colină, lângă poale de pădure, un foc din care se ridau mari pale de fum și flăcări lungi și subțiri, jucăușe. Din mijocul flăcărilor se auziau țipele sfășietoare.

Fu pe neașteptate în apropierea masacrului.

Unul după altul, trupurile celor care nu au vrut să se lepede de El erau aruncate pradă focului. J d'vii adunași de jur radeau cu pușta, ascuși de lumina prea vie a focului.

Și mereu vinău alte și alte conoiuri.

Neatredași și fără împotrivire din partea lor, erau sacrificai pe altarul credinței ce nu-i părasea nici-o clipă.

În feța îngrozitorului spectacol statu încremenit.

Tocmai se pregătea să plece mai departe, când un țipăt mai sfășietor decât toate i se în-

fipse în creier.

Își auzi stins numele: Iuda! Iuda! Iuda!

În acea chemare era lumina nădejții, a ultimii nădejdi.

O recunosc.

Făcu câțiva pași dar era deja prea târziu. Flăcările, topindu-i toată frumusețea, o mistuiau.

Încremenit de durere porni în gonă spre orașul din vale. Vântul îl bătea în față, rece. Striga mereu, striga nemângăiat. Nu iai ochii nu puteau să-l cămizeze.

Nimeni nu-l luă în seamă, să-și fi făcut pasul lângă crantă durerea lui.

Veniră 'ndoleli aspre, remușcări.

Vântul, care îl purta ca pe o frunză moartă, îi striga și el la ureche numele: Iuda Trădătorul! Pe cerul închis, corbii alergau fără rost. Li se luau de limbile flăcărilor n'ște porții mari și prea bune!

Ei, judecata asta proastă a oamenilor!

Pe neașteptate îl ieși înaintea un copac, răsărit și el fără rost, departe de pădure. Era aproape uscat și crescuse strămb, cu

crengi înegrite, groase.

Iuda se urcă pe crengile nemlădioase cu răbdare. În urcuș, băerile pungi se slăbiră și arginții se rostogoliră sunând pe lângă trunchiul negru, la rădăcină.

Punga goală rămase în cădere atârnată de o creangă mai subțire.

Din vale urcau din ce în ce mai stinse murmure rugătoare de pace.

Corbii, singurii prieteni ai lui, năpădiră în căduri către locul unde trupul lui, numni cu o palmă deasupra arginților ce zăceau acum la picioare după ce își pierduse sufletul, slătea bătut de vânt

Elisabeta Henția.

Vinuri superioare,

naturale și alese,
albe și negre, dela

renumitele podgorii DEALUL ZORILOR

le găsiți la BRAȘOV, la
„Bodega Centrală”

2 Str. Smârdan (Brutar) 2
(prin Mihai Weis și Sf. Ion)

Cunoscătorii le preferă cu
încredere

Intelectualii brașoveni în F. R. N.

Cuvântarea d-lui G. TULBURE, Secretarul F. R. N. pentru categoria intelectuali, rostită la solemnitatea depunerii jurământului Sfatului Municipal al F. R. N.

Intelectualii acestui oraș de veche cărturărie românească, pe care am deosebită cinste să-l reprezentăm în cadrele Frontului, au cele mai puternice motive să se bucure de suflul primitor al Renașterii, pe care noua orânduire politică îl aduce peste câmpul vieții noastre publice.

Noi, pătura intelectualilor de toate nuanțele, suntem cei mai fericiți când vedem, că Țara noastră și-a lepădat în sfârșit veșmântul sfâșiat de o democrație fals interpretată, și că ea și-a reluat imaginea plină de sănătate și de vigoare, pe care de atâta vreme l-am dorit-o.

Datorită structurii noastre spirituale și chiar indeletnicirilor noastre profesionale, noi am stat și stăm zi de zi, ceas de ceas, în brazda datoriei față de Patrie, fără să cântărim răsplata ei morală și materială. Înaintașii noștri în cărturărie au fost făclie și sfeșnic la toate răscrucele istoriei. Prin glasul și prin slova lor s'a croit drumul năzuințelor și aspirațiilor acestui neam. Incepând cu cronicarii și trecând dealungul istoriei peste luceferii gândirii și ai scrisului românesc, pe toți îi găsim luptând pentru ideea de unitate. Toți au întrezărit icoana sacră a României de astăzi. Inspirația lor profetică, patriotismul lor fără prihană a trecut ca o torță aprinsă din generație în generație până la noi, cei de astăzi. Moștenitorii spirituali ai lor, noi generația actuală înțelegem să pășim înainte pe aceeași linie de gândire. Iar când glasul Suveranului nostru ne cheamă pe toți în frontul unității, noi ne înrolăm cu convingerea că continuăm vechul nostru apostolat național. La noi ideea de Patrie a fost dublată în mod organic de sentimentul dinastic. Căutăm monarhic la noi face parte dintr-o atavică zestre sufletească. Ideea de ordine, de disciplină, de autoritate și celelalte principii programatice ale Frontului sunt din strămoși concreșcute cu firea și cu mentalitatea noastră. Iar ideea națională, primatul muncii românești și promovarea elementului etnic autohton din această țară sunt concepții, pe care noi le-am ridicat totdeauna la rangul de dogmă.

Iată pentru ce, însurându-ne în Front, noi nu avem impresia, că părăsim credințe vechi pentru a ne boteza într-o lege nouă. Noi nu începem o altă luptă cu alte obiective, ci continuăm lupta veche ca să slujim aceorai idealuri din tinerețe. Uneori avem chiar iluzia, că n'am intrat într-o nouă ideologie politică, ci că Frontul însuși, reluând firul tradiției de unde se rupe, ne reabilitează și ne dă satisfacția de a pune în valoare însăși ideologia, care a constituit crezul vieții noastre. Iată de ce, Domnule Președinte și Domnilor, aderența noastră la principiile de bază ale Frontului și hotărârea noastră de a le propaga în cercurile largi ale păturii intelectuale din acest oraș consacrat de tradiția unor nume de luptători vizionari ca Gheorghe Brătianu și Andrei Mureșanu, — iată de ce, aderența noastră nu este, decât un firesc impuls de conștiință.

Domnule Președinte!

Sunteți copilul legitim al Brașovului. Concreșcut cu viața românismului de aici prin amintirile copilăriei ca și printr'un trecut cinstit de muncă și de luptă, suntem fericiți de a vă

avea în fruntea organizației noastre Municipale.

Vă rog să fiți incredințat, că strâns uniți în jurul D voastră, suflet lângă suflet, înțelegem să ne dăruim toată energia și cele mai nobile năzuinți, pentru ca, să fim colaboratori luminați ai M. Sale Regelui la epocala operă de renaștere națională, pe care a făcut-o. Să ne împletim viața cu acest capitol de istorie, care se scrie sub ochii noștri.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Invierea Domnului

— Continuare din pag. 4 —

Cum religia Domnului nostru Iisus Christos a însemnat și reprezintă pentru spiritualitatea lumii pacea vie a sufletului omenesc și marea bună învolye între oameni așa Renașterea noastră Națională într'un singur front unanim și masiv, semnifică și reprezintă pentru neamul românesc precum și pentru sufletul Europei de mâine, pacea rodnică în spirit creștin ortodox sub semnul sfânt al unei slagure și veșnice religii; Religia Mântuitorului nostru Domnul Iisus Christos.

Încheiem aceste linii pascale cu urarea revelației păcii creștine: CHRISTOS A INVIAT, și cu urarea păcii rodnice creștine ortodoxe a neamului nostru românesc în expresia Renașterii noastre Naționale:

Sănătate!

Care sunt forțele armatei turcești.

În 1939 forța armatei turcești în timp de pace era de 150.000 de oameni. Durata serviciului militar varia între 18 luni și 3 ani. Armata era compusă din 20 de divizii, constituind 10 corpuri de armată, 3 divizii pentru fortificații, 3 brigăzi alpine și 3 divizii de cavalerie. Cu prilejul evenimentelor din 1939 Turcia a mărit forțele armatei sale prin mai multe concentrări. Ea se va compune în curând din 40 de divizii, cu care de luptă și cu material ultra modern. Turcia s'a adresat Angliei pentru modernizarea materialului de război. Pe teritoriul turcesc s'au construit uzine pentru fabricarea pieselor detașate.

Armata turcească numără 20 mii de ofițeri și 14.000 de subofițeri de carieră. Divizia de infanterie turcească e organizată într'un mod asemănător cu divizia franceză. Turcia a făcut mari sacrificii pentru achiziționarea automobilelor blindate, a tancurilor antitanc și a aviației anti-aeriene.

Generalii turci sunt ofițeri conștiințioși și muncitori, deprinși cu războiul. Ofițerii de Stat Major au fost aproape toți formați la școala de război germană. Ofițerii și subofițerii de trupă ies din școlile militare speciale. Cât privește trupa, ea prezintă calități militare de primul ordin: soldatul turc este energic, curajos și răbdător. Este un adevărat ostaș, foarte sobru și foarte disciplinat.

Aviația turcească este într'un permanent progres; ea cuprinde un număr important de piloți bine instruiți. Cât privește materialul modern furnizat de străinătate, el constituie excadrile de vânătoare și de bombardament de o reală valoare.

Din activitatea F. R. N.

În orașul și județul Brașov

D-l președinte V. NIȚESCU în comunele județului

Ca și în celelate Dumineci și zile, — care-l permit, — d-l dr. Volcu Nițescu, președintele organizației județene F. R. N. a vizitat Duminică alte comune din județ.

Însotit de d-l prefect al județului și reprezentanții autorităților și cadrele F. R. N., a descins în comunele Codlea și Zărnești.

Era natural ca întâlnirea cu poporul dela sate a acestui cunosător al durerilor lumii dela țară să coboare bucurie și mângâiere. Poporul, care cunoaște trecutul d-lui dr. V. Nițescu, l-a întâmpinat și l-a înconjurat cu toată dragostea și încrederea, de care trebuie să se bucure omul, care și-a făcut un cult din preocupările lui față de nevoile și fericirea neamului lui.

Din îndemnul, la unire, făcut în vorbiri rostite cu acest prilej, d-sa a făcut un îmn, care a mișcat sufletele, turnându-le curaj și îmbărbătare pentru marea operă de refacere națională, al cărei inițiator M. S. Regele, a fost viu ovaționat de popor.

Instalarea Sfatului F. R. N. în Municipiul Brașov

În sala de ședințe a Statului orașenesc a avut loc Duminică solemnitatea instalării Sfatului F. R. N. al Municipiului și a luării jurământului președintelui și Comandantului Gărzii Naționale a Municipiului precum și celor trei secretari și sfatului orașenesc, de către d-l Aurelian Bentoiu, primsecretar al Frontului Renașterii Naționale. Au depus jurământul d-nii: dr. Aurel Neguș, deputat, președintele organizației F. R. N. a municipiului Brașov, Gheorghe Tulbure, secretar la

categoria intelectuali, Ioan Gh. Tiberiu, secretar la Industrie și comerț și Nicolae Stînghe Ghilțuș, secretar la categoria muncă, d-nii: Ioan Moșolu directorul liceului Andrei Șaguna, dr. Constantin Moga, dr. Valer Stînghe, dr. Constantin Sasu, dr. Tarquinu Prîșcu, Gheorghe Căteanu, dr. N. Gologan, Dragoș Navrea, Gheorghe Sorescu, ing. Dragoș Pompei, Emil Bologa, Constantin Pestrea, Vasile Govna, dr. Silviu Suctu, membri în statul municipiului Brașov și colonel Ioan Ghinea, comandantul G. N. a municipiului Brașov.

În altă parte a ziarniului publicăm discursul rostit cu această ocazie de către d-l Gh. Tulbure, secretarul F. R. N. pentru categoria intelectuali, discurs, care privește pe intelectualii orașului nostru.

Organizarea în comune

În baza delegației primite din partea președintelui organizației județene, în ședința de constituire a Sfatului jud. F. R. N., pentru a consulta cetățenii în scopul propunerii cadrelor comunale, prevăzute de legea pentru organizarea F. R. N., d-l dr. Cornel Volcu, fost primar al Municipiului, a vizitat luni 22 l. c. comunele Intorsura Buzău, Vama, Sita, Barcani precum și cătunele aparținătoare.

După ce a dat cuvenitele lucruri în ce privește propunerile, ce trebuiesc făcute, alegându-se cei mai buni pentru a corespunde misiunii importante ce vor avea, într'o însuflețire generală s'a procedat la propunerea cadrelor.

Reprezentanții comunelor amintite au rugat pe delegatul organizației județene să asigure

pe d-l dr. Volcu Nițescu președintele organizației județene F. R. N. de tot devotamentul cetățenilor, cari sunt gata pentru orice sacrificiu li s'ar cere.

Dela Camera Agricolă a județului Brașov

INAINȚAREA actelor referitoare la comerțul cu semințe

Camera Agricolă a județului Brașov a trimis primărilor comunale următoarea circulară: Urmare ordinului circular Nr. 1723 din 5 Februarie 1940 și a celui din luna Martie a. c., a Ministerului Agriculturii și Domeniilor — Direcțiunea Producției Vegetale — Serviciul Plantelor Industriale și Medicinale, cum și a ordinului Nr. 7592 din 16 Aprilie a. c., cu privire la fixarea datei de 15 Aprilie a. c. ca ultim termen pentru prezentarea actelor legale:

Avem onoarea a vă face cunoscut că termenul de înalțarea actelor legale, în vederea obținerii autorizației, s'a mai prelungit până la 15 Mai 1940.

În consecință, vă rugăm să luați act și să dispuneți ca prin modul obișnuit în comuna dvs., să se aducă la cunoștința celor interesați din comuna dvs.

23 Aprilie 1940.

Directorul Camerei, Ing. agr. insp. Ion Bărbier p. Șeful serv. agricol Ing. agr. Hogeia Ioan

Parohia ortodoxă română Blumăna-Brașov.

No. 102—1940.

Publicație de licitație

Pentru darea în întreprindere a lucrărilor de construcție în roșu ale Bisericii ortodoxe române din Brașov-Blumăna, se publică licitație cu oferte închise și sigilate pe ziua de 27 Mai 1940, ora 11 a. m.

Licităția se va ține în Capela parohială din Calea Victoriei No. 33, unde se pot vedea zilnic planul, devizul, caetul de sarcini și condițiile de licitație, între orele 11—13.

Concurenții vor depune deodată cu oferta garanția de 6% din valoarea lucrărilor, în numerar, ori efecte publice, garantate de Stat.

Nu vor fi admiși la licitație decât antreprenorii autorizați de a construi astfel de edificii.

Concurenții nu vor pretinde nici un fel de spese de deplasare. Consiliul parohial își rezervă dreptul la acceptarea ofertei și ofertantului.

Actele licitației se vor aproba de P. V. Consiliu Arhiepiscopesc din Sibiu, după care se va încheia contractul.

Din ședința conziliului parohial ținută la 18 Aprilie 1940.

Președ. Consiliului parohial, Pr. Paroh D. Tohăneanu.

Prim episcop, Const. Davidescu.

192 1—3

PALĂRIA de PAȘTI numai dela BLÜCHER și FIU

189 1—1

SCIATICA

Acidul uric este cauza ascunsă a unui mare număr de nevralgii: nevralgia trigemenului, nevralgia cervico-occipitală, nevralgia intercostală, lombară, abdominală, sciatică. Acidul uric îmbibă teaca nervilor.

În acest caz nu există decât un singur tratament contra impregnării urice a sistemului nervos: medicațiunea prin URODONAL, care atacă însăși cauza ascunsă a răului, acidul uric, activând eliminarea sa.

Doctorul P. E. Lévy, fost intern al Spitalelor din Paris, ale cărui opere fac autoritate în ceiace privește tratamentul bolilor nervoase, a arătat într'un important memoriu asupra tratamentului nevralgiei sciatică, necesitatea de a prescrie URODONAL în această afecțiune.

URODONAL ESTE ANTIREUMATICUL SIGUR

Pentru a vă scăpa de suferințe, luați în fiecare zi 2 lingurițe cu URODONAL în apă.

URODONAL - este un produs de încredere A făcut obiectul comunicărilor la Academia de Medicină și la Academia de Științe: 1908-1935.

LA FARMACII ȘI DROGUERII

ESTE UN PRODUS CHATELAIN, MARCA DE ÎNCREDERE

Lupta contra tancurilor

In războiul de astăzi, pe lângă infanterie, artilerie și aviație, unitățile moto-mechanizate joacă un rol foarte important și decisiv.

Dar odată cu întrebarea acestor mijloace de luptă moto-mechanizate și cuirasate, s'au inventat și mijloacele de apărare contra lor.

Obstacole. In primul rând se întrebă diferite obstacole în calea probabilă de acces. Se construiesc, spre pildă, obstacole în forma „straturilor de spargel” din țărâș metalice sau ferobetonaj, adânc săpați în pământ, la mici distanțe unul de altul.

Nimerind într'un asemenea obstacol, tancul se lovește sau ageță așa de tare de țărâș, cu șenila lui, că o rupe și nu mai e în stare să-și continue drumul.

In caz de luptă de câmp, unde nu există linie fortificată și lipsește și timpul pentru construcția de obstacole mai complicate, apărătorii sunt nevoiți să recurgă la unelte primitive: hârleț și lopată. Unitățile de geniu, ajutate de unitățile infanteriei, sapă în grabă niște gropi-capcane pentru tancuri, care nu sunt nici prea adânci și nici întărite cu beton sau fier, dar făcute în așa fel, că tancul nimerind în această capcană, se îngroapă (se afundă) în ea cu propria sa greutate și nu mai poate să iasă de acolo.

Bine înțeles, că toate capcanele de felul acesta trebuiesc bine camuflate încât inamicul nici să nu bănuiască existența lor.

Câteodată în lupta contra tancului se folosesc simpli arbori, cari cu ajutorul ferestrăului pneumatic, se taie foarte repede, — oarecare ar fi grosimea lor, — în așa fel că deasupra pământului rămân numai butuci de o anumită înălțime.

Tancul desrădăcinează ușor arbori întregi și trece peste ei, dar nimerind peste butuci, se urcă peste ei și își deteriorează șenila.

Observând pe un povârniș o construcție mică, stranie, din scânduri, pietri și traverse de fier, unui profan nici prin gând nu-i trece, că acestea sunt obstacole contra tancurilor. Totuși, tancul, care înainteză din vârful dealului, intră în aceste grămăzi și, cu forța propriei greutăți, le comprimă cu pământul, transformându-le în obstacole solide, peste care nu mai poate să treacă.

Pe drumurile mai înguste se folosesc și niște baraje din sârmă ghimpată, dar de un sistem cu totul nou. Sârma ghimpată nu este întinsă pe țărâș ca de obicei, ci pur și simplu aruncată de-a curmezișul drumului în verigi sucite.

Tancul strivește și rupe baraje obișnuite din sârmă ghimpată și trece peste ele. Însă barajele „libere” din sârmă ghimpată în verigi sucite, prezintă pentru tanc un obstacol aproape de neînving, deoarece sârma intră în crăpăturile șenilei și printre rulenți și tancul se oprește.

Sunt desigur și alte obstacole tot atât eficace contra tancurilor

Arme anti-tanc. Infanteria contemporană este înzestrată cu tunuri și carabine speciale anti-tanc. Insușirile, care se cer armelor anti-tanc, sunt: bătaie cât mai lungă, pătrunderea proiectilului cât mai adânc în corpul cuirasat, tregerea rapidă și cât mai eficace și forță explozivă cât mai mare.

Eficacitatea acestor arme anti-tanc este din ce în ce mai mare și dacă este combinată cu obstacole (capcane) bine aranjate, apărarea este asigurată.

Experiența războiului ruso-finlandez ne dovedește acest lucru, când în decurs de 2—3 luni de la începutul războiului, finlandezii au scos din luptă (distruse sau capturate) 674 de tancuri rusești.

Pentru întrebarea tancurilor se cere și un personal bine pregătit, care e în stare să se orienteze și să se adapteze repede condițiilor terenului și împrejurărilor.

Lupta avionului cu tancul. Pe lângă mijloacele de luptă contra tancurilor, mai sus enumerate, cunoscutul scriitor francez inginer Rougerone, specialist în chestiunile aviației militare, preconizează posibilitatea luptei avionului contra tancului. După părerea altor specialiști militari, afirmația d-lui ing. Rougerone este supraevaluată.

Din punct de vedere tehnic ing. Rougerone are dreptate, când afirmă că toate preferințele ca armă anti-tanc, sunt de part a avionului.

Lipsa afeului (il înlocuiește însuși avionul) și viteza suplimentară a avionului, permite mai ușor scoborârea greutății pieselor anti-tanc instalate pe avion, în comparație cu tunurile anti-tanc terestre.

Apoi avionul poate să reperi tancul de sus și din părțile laterale, adică formă părțile cele mai slab apărate. Grosimea cuirasei de sus și din părțile laterale ale tancului constituie abia 4 și 6 centimetri din grosirea cuirasei frontale, așa că pentru pătrunderea (perforarea) ei nu se cere decât 0,28 sau 0,49 din forța loviturii, care este necesară pentru vulnerabilitatea tancului din față.

Toate aceste considerații tehnice, precum și altele — mai ales că apărarea tancului contra avionului este abia în fașe, — în teorie fac din avion cel mai bun mijloc de luptă contra tancului.

După părerea d-lui ing. Rougerone, tunul anti-tanc de pe avion în greutate de 50 kgr., cu înălțime înălțată de 650 metri pe secundă, prin forța lui, este egal cu 300—400 kgr. a tunului anti-tanc terestru.

Teoria d-lui ing. Rougerone este desigur justă și competența d-sale în chestiunile tehnice nu poate fi contestată. Dar când d-sa ca tehnician din domeniul tehnicii trece în domeniul tacticii, afirmând că în lupta aviației cu tancuri (unități cuirasate), victoria sigură va fi tot de partea aviației, pare cam avansată această afirmație.

Preferința tactică principală a tunului anti-tanc terestru constă în faptul, că el este în orice moment la locul destinației și gata de luptă, atunci când avionul trebuie mai întâiu să ajungă pe câmpul de luptă.

Apoi eficacitatea tirului tunului anti-tanc terestru, fixat asupra țintei mici și mișcătoare, pe care o prezintă tancul, este mult mai mare decât a tirului tunului de pe avion.

Aceste două însușiri ale tunului anti-tanc terestru sunt mai întotdeauna hotărâtoare, dacă (înem seama de faptul), că orice etac cu tancuri, ca să aibă cât mai mare șanse de reușită, se face inopinată prin surprindere. Prin urmare, avioanele pentru lupta cu tancuri, vor apare desigur numai după începutul atacului. Ceeace reduce preferințele lor în lupta cu tancuri.

Afară de aceasta nu trebuie să uităm, că atacatorul cu tancuri va sprjini și el atacul cu avioanele lui, care cu siguranță vor fi la locul atacului mai înainte avioanelor inamice, destinate pentru combaterea unităților cuirasate.

Geniul omenesc lucrează cu febrilitate crescândă la perfec-

ționarea tot mai mare a armamentului modern, dar și în direcția apărării în contra acestui armament.

Tancuri sunt de trei tipuri: ușoare, mijlocii și grele.

Tancurile grele sunt de 50—70 tone, care, pe lângă că sunt susținute de artilerie, infanterie și aviație, în u'timul timp sunt înzestrate și cu tunuri contra obiectivelor antiaeriene, fapt care mărește șansele în lupta cu avioane.

Cu cât tancurile sunt mai grele, cu atât cuirasa lor este mai mare și vulnerabilitatea mai redusă.

Mijloacele principale pentru apărarea contra tancurilor sunt tot armele terestre: tunul anti-tanc și mai ales carabina individuală anti-tanc, care sunt mai

la îndemâna apărătorilor și sunt mai ușor de camuflați.

Proiectilele de o lungime de 16 cm. și calibrul 21 mm. perforază 4 centimetri de cuirasă și explodează într'o ploaie de ace ucigătoare. Cuirasa maximă a unui tanc mijlociu este de 3,6 cm., dar tancurile grele uriașe au o grosime a cuirasei cu mult mai mare.

Totuși loviturile armelor anti-car, bine întite și dela o distanță de 20—400 metri produc efecte decisive.

In operațiunile militare actuale desigur baza tacticii este tehnica, dar totuși tehnica dictează tehnicii și nu tehnica tacticii.

Lt.-Col. Inv.

Justin I. Stancovschi.

Evoluția spiritului de bresla

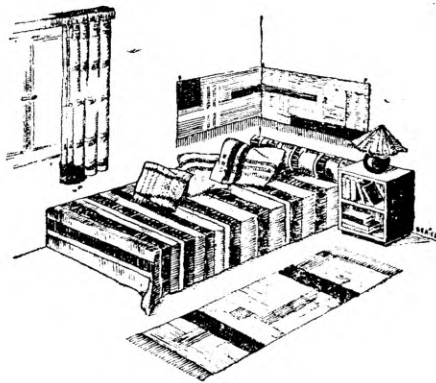
— Principii generale. —

de Iuliu Negulescu.

Nici-o vietate de pe fața pământului nu se pomenește, să fi trăit vreodată stingheră. Pururea și pretutindeni, vietățile pământului ne pilduiesc viața colectivă. Fie că se întovărășesc să și cheazăuască traiul indivizilor și păinderea speciei, sau a seminției, pe temeiurile legăturilor de sânge sau neam, fie că se întovărășesc, în vederea aceluiași scop, pe temei de legături a unor interese asemănătoare. Cu puțin spirit de observație, fără să mai cercetăm prea mult lucrările învățaților, cari și-au închinat viața pentru lămurirea acestui adevăr, rotindu-ne ochii împrejurul nostru, vom descoperi ușor temeinicia celor roștite aci. Care, dintre noi, n'a înțeles măcar un furnicar? Cine n'a auzit despre stupii de albine? Cine n'a văzut sburând pe sus în căduri porumbii, stolurile de vrăbii, de berze, de cocori? Dar, întrebând pădurarii munților, oare nu vă veți minuna, când vă vor spune, cum trăiesc în turme mistreții, bursucii, căprioarele, caprele sălbatice...? Până și urșii, cutoatecă, fiind mai puțin numeroși, trăiesc, totuși, în grupă de familie, nicidecum stingheri. Ce-i, oare, însă, pădurea altceva decât o colectivitate uriașă de copaci? Dar, ori încotro ne vom întoarce privirile unor ochi, ce au puterea să pătrună înțelesul lucrurilor, ne vom izbi de acest fenomen universal și firesc al asociației.

Nu numai în domeniul vietăților propriu zise, — zoologic și botanic, — dar însăși în domeniul fizic și chimic și nu mai puțin în cel mineral. Orice metalurgist trebuie să știe, că metalele pe care le prelucreează sunt trase din anumite minerale, toate alcătuite din grupuri de cristale. Dar, lumina, ce-i mai mult decât o esociație de raze luminoase? Apa, ce-o bem, sarea ce-o mâncăm, cărbunele, cel ardem, ce sunt ele oare altceva decât niște asocieri de molecule? Nu mai poate să fie astăzi nici-un lucrător metalurgist, care să nu știe, că științele fizico-chimice, pe temeiul cărora se sprjină și meșteșugul lui, au lămurit pe deplin adevărul, că toate corpurile, din câmpul acestor științe, sunt alcătuite de grupe moleculare, ce la rândul lor sunt alcătuite din grupări de atomi.

Insuși sistemul nostru solar ni se înfățișează ca un câmp uriaș fizic, alcătuit din armonioasă grupare moleculară, ai cărei atomi sunt planetele, rotindu-se împrejurul lor inițial, care este Soarele. Astronomia, însă, și-a statornicit de mult, că întregul Univers, se înfățișează la rândul ei, ca un nesfârșit și fără început șir de grupări astrale. Fiziologia, adică știința despre alcătuirea trupului animal, a stabilit, că trupul omului este o alcătuire uriașă de grupări de celule, al căror număr trece de câteva trilioane

Țesutul este distracția cea mai utilă!

Difficultățile legate astăzi cu procurarea articolelor textile îndeamnă chiar gospodina cea mai comodă să confecționeze articolele de îmbrăcăminte și pentru decorarea locuinței, acasă.

Noi vă oferim și D-vs. această posibilitate prin războiul nostru „GABY”, eficient și foarte ușor de întrebunțat, după o practică de 6—8 ore.

A. Kocsis & Fii Suc., S. A.
Brașov, Calea Bucureștilor 35. -- Telef. 1387

173 1—2

Fiecare grupare de celule din trupul omenesc alcătuiește deosebit câte-o serie de mădulare, sau membre de-ale trupului. Toate aceste mădulare, deși cu funcții deosebite în trup, lucrează totuși într'o desăvârșită armonie între ele, cheazăuind, prin activitatea lor, viața trupului întreg.

Nu-i mai puțin adevărat, că individualitatea părților, ce alcătuiesc colectivul grupărilor, precum pilduim pân'acum, este pe deplin asigurată, în toate manifestările ei firești, tocmai prin chezășia colectivității, din gruparea sau organismul din care face parte. Așa dar, în starea normală și firească, colectivitatea organismelor, nu numai că nu sugrumă, sau stingherește vitalitatea celulelor alcătuitoare, dar, dimpotrivă, la adăpostul ei, acestea își pot desfășura pe deplin creșterea și desăvârșirea vieții lor. Așa sunt celulele față de trupul animal și vegetal, așa sunt indivizii față de grupările de toate soiurile, ale ființelor viețuitoare, ca să nu mai vorbim despre alte domenii ale vieții pământestii.

O singură albină repede va cădea pradă singurătății sale. Câteva mii de albine, adunate în colectivitatea stupului, își vor chezăuși, prin pavăza acestei colectivități, pe deplin viața fecundă. Dacă i-ar veni bizicul unui mădule din organismul trupului omenesc să se smulgă din colectivitatea acestui organism, pe cuvânt că ar dori să trăiască singur și neclărnat de alții, oare ce i s'ar întâmpla acestui îndărătnic cățăr? Fie că-i fi ochiul, sau urechea, creierul sau burta, mâna sau piciorul, un atare îndărătnic, eșt din trupul, din care făcea parte, întrucât ar putea fi el mai liber și mai neclărnat singur, decât pârțit de celelalte mădulare, când moartea repede le-ar tă-mădui de această 'ndărătnicie? Nu. Libertatea individuală nu poate fi decât a-olo, unde este chezăușit, în toată plinătatea lui firească, traiul individului. Această chezăușie nu și-o poate, însă, nimeni dobândi, decât prin sprjinul, sfatul și îndrumarea reciprocă a inșilor de aceeași mentalitate, având aceleași interese de apărare, aceleași năzuinți, închegați în colectivul aceluiaș organism.

— Va urma —

Bibliografie

Au apărut:
Vo'umul de schițe și nuvele „Licăriri în besnă” de d-l Mihail Lungianu.

„Gazeta Cărților” s. l. No. 13—14 pe Martie 1940 cu colaborarea d-lui N. Ios (versuri), Aurel A. Mureșan (Prima publicație a lui T. Maloiescu — și Biblioteca Căvinilor), Al. Stamatiad, D. Pimen Constantinescu și Theodosiu (versuri), D. Munteanu Râmnic (Războiul Căilor și Românii Secuizați), P. I. Papadopol (Cărți vechi — Literatura d-lui Damian Sănoiu), prof. Paul Constantinescu (Pagina Muzicală), prof. A. C. Sifno (Tricentenarul „Horace — Cornelle și — O carte vechie despre ț. română), prof. C. Dimancea, Ing. Cezar Criștea, sculptor I. Pantazi și p. Al. Popescu-Streinicu (recenzii — precum și un carnet bibliografic, cataloage de cărți vechi vitrine, recenzii, expoziții, etc. teza militară, antologie la nota și cărți primite. — Director: D. Munteanu-Râmnic. Redacția și Adm. în Ploiești — Str. Zgoriș 1. Abon. anual 200 lei.

Reclama este sufletul mărtaiei. Gazeta Transilvaniei publică cele mai ieftine anunțuri și reclame.

Judecătoria de pace Mixtă Brașov secția c. f.

No. 1239—1940 c. f.

Incheiere

Judecătoria de pace mixtă Brașov, secția c. f. în cauza de urmărire cerută de către urmăritoarea Cassa Generală de Păstrare din Brașov, contra urmăriților Raduly Rezső și soția născ. Dénés Irma.

În baza cererii înregistrată sub No. de mai sus, văzând și publicația de licitație emisă sub No. 8368—1939 c. f. în care cauză este fixat termenul de licitație pe ziua de 6 Mai 1940, ora 9 a. m., pentru încasarea creanței de 11.500 lei capital și accesorii în favoarea creditoarei Molnar Maria.

În baza art. 167 din legea executivă, declară de aderat pe urmăritoarea creditoare Cassa Generală de Păstrare din Brașov, la licitația fixată la data de mai sus, cu observarea, că licitația se va ține și pentru încasarea creanței de 180.336 lei rest din capital cu dobândă și accesoriile a Cassei Generale de Păstrare din Brașov, dela C. 12.13 din c. f. No. 15903 Brașov cu decisiul No. 2352—1932 c. f. se stabilește în:

- Spesele prezentei suma de 300 lei în sarcina urmăriților.
- Prezentă se comunică:
- 1. Corpul Portăreilor depe lângă Tribunalul Brașov.
- 2. Tabla Judecătoriai Mixte Brașov.
- 3. Dr. Alfred Tontsch avoca Brașov.
- 4. Raduly Rezső și soția născ Dénés Irma ambii dom. Brașov Str. Fabricii No. 14.

Brașov, la 21 Febr. 1940.
Judecător, Director de c. f. Al. Moroianu. C-tin Purcărea. Pentru conformitate, 182 Nicolescu. 1—1

Judecătoria de pace Mixtă Brașov, Secția C. F.

No. 1154—1940 c. f.

Extras din publicație și condițiile de licitație

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Banca Poporală Brașoveana Soc. pe Acții din Brașov, contra urmăriților Dezsi Ioan și soția născ. Peter Elena.

Judecătoria ordonă licitaținea asupra imobilului înscris în C. F. a comunei Brașov Nr. 19340 Nr. top. 11225 23, loc de casă între drumul Stupini și Canalul Timiș, cu extensivitatea de 134 stj. pr. în valoare de 140.000 lei cu prețul de strigare 105.000 lei, dela care preț încep strigarile, pentru încasarea creanței de 6324 lei capital și accesorii.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de 15 luna Iunie anul 1940, ora 9 a. m., în Brașov, Palatul Justiției, parter Nr. 12.

Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție, 10% din prețul de strigare în numerar și să semneze condițiile de licitație.

Brașov, la 29 Februarie anul 1940.

Judecător Moroianu m. p. Director de c. f., C-tin Purcărea ss. Pentru conformitate: 193 P. Nicolescu. 1—1

De vânzare Radio

Marca Graetz 4+2 lămp., în bună stare Preț convenabil. Calea Victoriei 35 (sub sol).

Judecătoria de pace rurală Cernatu Secția Cf.

No. 84—1940 Cf.

Extras din publicația de licitație

În cererea de executare făcută de urmăritorul Erdelyi Andrei din Purcăreni contra urmăriței soj. lui Gabor Ioan născ. Gyerko Ana.

Judecătoria a ordonat licitaținea execuțională în ce privește imobilul situat în comuna Purcăreni circum Jud. de pace rurală Cernatu, cuprinse în Cf. a comunei Nrul protocolului Cf. 428 a comunei Purcăreni sub No. top. 791 și 792 casă de lemn, curte și grădină cu întindere de 371 stj. în valoare de 5000 lei, cu prețul de strigare de 3750 lei, fără vătămarea dreptului de uzufruct de sub C. 2. a văd. lui Gabor Iosif născ. Barti Ecaterina pentru încasarea creanței de 3074 lei, capital și accesorii.

Licitaținea se va ține în ziua de 6 luna Maiu, anul 1940, ora 16 p. m., la casa comunală a comunei Purcăreni.

Imobilul ce va fi licitat nu va fi vândut pe un preț mai mic decât din prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 1/2 din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat în § 42 legea LX. 1881, sau să predea aceluieși delegat chi tanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX 1881; § 21 legea XLI. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit (§ 25 XLI, 1908).

Data în Cernatu la 16 luna Ianuarie, anul 1940.

Judecător-șef: Gh. Săndulescu. p. conformitate, Indescifrabil. 188 1—1

Publicație

Consiliul parohial al bisericii Sf. Nicolae din Brașov-Schetu, va ține în ziua 12 Mai 1940, ora 11 a. m., în localul biroului parohial Piața Unirii 1. Licitație publică cu oferte închise, pentru darea în întreprindere a lucrărilor de renovare ale Bisericii Sf. Nicolae.

Valoarea lucrărilor după devizul estimativ, se urcă la suma de Lei 1.975.000. Deodată cu oferta va trebui depusă și o garanție de 6% din valoarea ei în numerar sau efecte publice, garantate de Stat.

Licitația se va ține în conformitate cu condițiunile generale pentru întreprinderi de lucrări publice și a condițiunilor speciale de licitație, care împreună cu planurile și devizul estimativ formează dosarul lucrării.

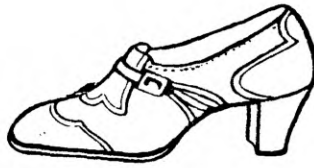
Planurile, devizul și condițiunile speciale de licitație se pot consulta în biroul parohial în orele de serviciu.

Brașov, la 9 Aprilie 1940.
Consiliul parohial al Bisericii Sf. Nicolae din Brașov-Schetu
Dr. N. Stînghe, președ. 170 3-3

Crap viu se capătă în permanență în depozitul alestului sistematic din lănu jud. Arad, în Brașov, Strada Regina Maria No. 23. 184 2—2

Mare asortiment

de bune calități de încălțăminte pentru copii și adulți

Prețuri eftine. Marfă solidă.

DANER

BRĂȘOV
Piața Libertății Nr. 26
166 5-6

Camera de Comerț și de Industrie Brașov
Registrul Comerțului

Cerere de înscriere modificatoare

prezentată la 16 Aprilie 1940, ora 18 m, Nr. 125/1940 din registrul cronologic, Nr. 17 Fs. Bancar din registrul analitic.

Subsemnații Mihail Falk și Bruno Kolsch domiciliati în Brașov, Str. Voevodul Mihai Nr. 13, în calitate de director și procurist ai băncii de Comerț S. A. Brașov, din Brașov, Str. Voevodul Mihai Nr. 13, cer înscrierea în registrul de comerț al Camerei de Comerț și de Industrie din Brașov, a menșunilor următoare, care modifică înmatricularea făcută în registrul analitic al comerțului sub Nr. 17/1934 Fs. Bancar.

„Conform procesului-verbal al adunării generale din 29 Martie 1940, s'a ales următorul consiliu de administrație: Eugen Czeli, Frederic Fabricius, Ioan Cipu, Eugeu Behles și Richard Fabricius și următorul consiliu de cenzori: Director Dragoș Navrea expert contabil, Victor Peltersberger contabil autorizat și Ioan Teindel, iar ca cenzori suboleanți: Peter Buhn, Ioan Hergetz și Waller Stephani.

Cerem radierea: D-lui Wilhelm Milata din calitate de cenzor și d-lui Iosif Gergen din calitate de cenzor suplent.

Conform procesului-verbal al consiliului de administrație din 29 Martie 1940 s'a ales ca președinte al consiliului de administrație, dl Eugen Czeli.

Pot semna valabil pentru societate două din persoanele mai jos notate.

- 1. Eugen Czeli, Frederic Fabricius, Ioan Cipu, Eugeu Behles și Richard Fabricius, membrii consiliului de administrație, Mihail Falk director și Bruno Kolsch primprocurist.
- 2. Una din persoanele notate sub 1) dimpreună cu Robert Schlosser procurist.

S'a ales următorul comitet de direcție: Eugen Czeli, președinte al consiliului de administrație, Frederic Fabricius administrator și Mihail Falk director, care are căderea să rezolve toate afacerile prevăzute la art. 9 și art 15 alin. a și b din Statutele băncii”.

Camera de Comerț și de Industrie din Brașov
Oficiul Registrului Comerțului
Registrul Bancar
168 1—1

De vânzare

5 loturi de casă fiecare în mărime de 750 m p. în comuna Satulung din nemijlocită apropiere de parcul comunal din plătorească poziție din „grădina Domnească”.

Informațiuni la d-l V. IVAN, Turcheș No. 398. 153 6-9

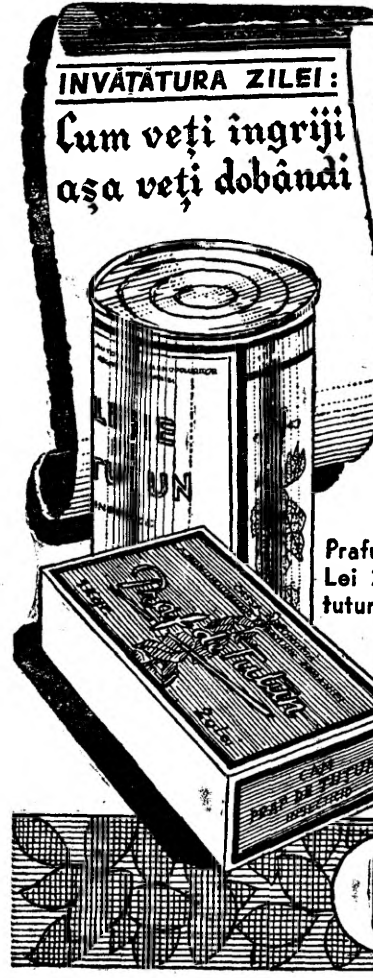
Asociația Comunelor Secelene
Județul Brașov.

A v i z

Se aduce la cunoștința generală și îndeosebi a publicului Săcelean că dela 1 Mai 1940, traficul de autobuze pe linile Brașov—Satulung—Zizin—Telu se face de Asociația Comunelor Săcelene cu autobuzele proprii.

Pentru abonamente, cei interesați vor aduce o fotografie format legitimă (4 x 6 cm) necartonată și se vor adresa Asociației la Primăria Cernatu de unde ca începere dela 24 Aprilie se vor da abonamente.

177 2-2 Administrația.

INVĂTATURA ZILEI:
Cum veți îngriji așa veți dobândi

Distrugeți omizile, păianjenii roși, păduchii și purcii depe plante cu

Praf și Leșie de tutun
Vindecați vitelile de răie și feriji-le de boli și insecte spălându-le cu

LEȘIE DE TUTUN
și gospodăria voastră va avea un viitor îmbelșugat.

PRODUSE DE VÂNZARE LA TOATE DEPOZITELE CAM.

Praful de tutun în pachete: 1 Kgr. Lei 20 și 500 gr. Lei 10. Leșie de tutun în bidoane 1 kgr. Lei 35 și 2 kgr. Lei 70. În bidoane mara. a. 20 kgr. prețul este de lei 25 kgr. În bidoanele cumpărătorilor loco manufactură, prețul este de lei 18 kgr. Se pot comanda și prin orice Debit de Tutun.

CASSA AUTONOMĂ A MONOPOLURILOR REGATULUI ROMÂNIEI

CINEMA „ASTRA”

Dela 28 Aprilie c. va rula
Marea premieră

Cocoșatul dela Notre Dame

Cea mai mare realizare fără pereche în istoria cinematografiei, după renumitul roman al lui VICTOR HUGO
Jurnal nou UFA cu ultimele evenimente.

BARBU & CĂCIULĂ S. A.

Brașov, Piața Libertății 29.
Telef. 1363

În fostul local KAMNER & JEKELIUS oferă cu prețuri foarte avantajoase articole din fier brut și prelucrat, unelte pentru industriași, articole de bucătărie, țevi de fier cu amănuntele cari aparțin. 162 Mare magazin de carbid. 3 6

Cereți produsul românesc

CRISTALUL IOAN TONCA

Magazin de geamuri, rame și oglinzi
Brașov, Str. I. G. Duca 14
Dorește Onoratei sale clientele
Sărbători Fericite! -- Hristos a înviat!
190 1-1

FIRMA SCHMIEDT & FONTIN

Urează Onoratei sale clientele
Sărbători Fericite!
167 1-1

Babilonia prefurilor

Asistăm zilnic la unul din cele mai revoltătoare spectacole ce s-au petrecut vreodată pe piața orașului nostru: specula odicoasă ce se practică cu articolele de gospodărie casnică aduse de speculanți spre vânzare, ca: pasări de curte, ouă, unt, brânzeturi, lapte, zarzavaturi, legume verzi, etc. Prefurile acestor articole fac, dela o zi la alta, salturi necunoscute, în trecut, cetățenilor municipiului nostru.

Publicul consumator își pune cu o legitimitate îngrijorătoare întrebarea: unde tinde să se oprească această continuă majorare de prețuri?

Avem doar două legi de dată recentă, pentru înfrânarea speculei, după cum avem și organe de urmărire. Legea din 4 Martie c. prevede că prețurile existente la acea dată, nu vor putea fi majorate. Cum rămâne cu această dispoziție, când realitatea este tocmai contrară? Un costum gata de halne modeste bărbătești sau de damă ajunge până la 15—16.000 lei, încălțămîntea și-a dublat prețurile, o pereche găini 250—300 lei, ouăle, brânzeturile, untul etc. se vând „ad libitum” la prețuri cu totul superioare celor dela 4 Martie.

Legea nu este luată în considerare, ca și cum nu ar exista!

De curând s'a majorat prețul lapteului proaspăt, articol care în anii trecuți, din contră, începea să se estenească la această epocă a Primăverii. Cartofii, acest produs abundent al regiunii noastre, care este de altfel cozonacul săracilor, a ajuns la 4—7 lei kg. Toate în-

Pe culmea speculei

dică o stare de lucruri foarte îngrijorătoare pentru cetățenii cu venituri fixe, cari nu-și pot aduce nici o augmentare pentru valorificarea muncii lor.

Ne găsim în ajutorul sfintelor sărbători ale Invierii Domnului. Asaltul speculanților va fi — ca de obicei — și mai puternic la punga cetățenilor. În această situație soresc sărbătorile. Ne gândim la căminurile celor săraci, ne gândim la modestii salarii și pensioanele publici, plătiți cu salarii minime de 2—3000 lei lunar. Mulți din ei au familii, copii, ba unii chiar și câte un membru din familie, incapabil de muncă, și câte alte necazuri! Cum așteaptă acești proletari intelectuali sărbătorile și cum le vor petrece, — numai sufletul lor amărât o știe!... Era proiectată o îmbunătățire simțitoare a situațiilor materiale, mai aproplată indicelui de scumpete din prezent; dar dacă aceasta, din motive superioare, nu se poate deocamdată satisface, apoi cel puțin să nu fie lăsați pradă lăcomiei speculanților, cărora trebuie să li se pue o barieră puternică, peste care să nu mai îndrăznească a trece!

Așteptăm să vedem respectându-se legile țării, cari pornesc de sus, cu cele mai bune intenții, însă se execută cu greu punerea lor în aplicare. Rațiunea și interesul general sunt mai presus decât poate unele omisiuni ale legii. Deci să se treacă peste ele atunci când este în joc sănătatea și vițoarea națiunii!

Așteptăm începutul și vom fi printre cei dintâi, care să-l aplaudăm.

Și poate tot cu gândul la primul nostru aviator, și pătruns de imperativele mai aprige ale vremii, d-l ministru general Paul Teodorescu prezidează concursul național de aeromodele dela Brașov.

S'a dat imbold muncii naționale în toate domeniile, pentru ca produsul muncii românești să aibă din ce în ce mai bună calitate, să se efectueze într'un timp mai scurt și să înlesnească muncitorului, un trai mai bun. Relațiile dintre lucrător și patron, prin dreapta priveghere a legilor țării, n'au mai fost nici ca dela exploatarea la exploatarea, nici ca dela stăpân la slugă. A intrat în conștiința tuturor că și patronul și lucrătorul sunt membri de o potrivă de necesari în economia unui stat și cu nimic nu este mai prejos unul decât altul.

O preocupare permanentă a fost ridicarea nivelului cultural al muncitorilor. Și statul a făcut însemnate sacrificii în vederea realizării acestui scop.

Teatrul muncitoresc a luat tot mai mare dezvoltare; conferințe în diferite cartiere ale orașelor, bibliotecile Căminelor culturale la dispoziția acestora, au implinit în bună parte un gol de multă vreme simțit. Dar lucrurile sunt abia la începutul lor bun.

Realizările vor arăta în viitorul foarte aproplat, că viața muncitorilor din România se apropie mereu de ideal.

De Ziua Muncii

(1 Mai)

Inspectoratul Muncii aduce la cunoștință că de Ziua Muncii (Mercuri 1 Mai a. c.) la orele 10 a. m., lumea muncitorească să se adune în Percul de sub Strajă. La orele 10^{1/2} va avea loc plecarea la Biserica „Sf. Adormiri” din Cetate unde se va oficia un Te-Deum.

După masă: serbare câmpenească în Valea Răcădăului.

Noul inspector polițienesc al ținutului Bucegi. D-l Alfred Pacsmade, părăsind conducerea poliției județene de pe lângă Prefectura Poliției Capitalei, și-a luat în primire noul post de inspector polițienesc al ținutului Bucegi.

Deschiderea șantierului de lucrări la Râșnov

Sub actualul regim de ordine și muncă constructivă toate forțele vii ale neamului românesc se străduiesc a depune muncă cât mai rodnică în folosul general și pentru propășirea pe toate terenurile vieții publice. Conducătorii satelor, cuprinși de spiritul de muncă și jertfă în timpurile grele prin care trecem, depun o prodigioasă muncă întru refacerea comunelor și pentru progresul bineului obștesc.

Comuna Râșnov din jud. Brașov, cunoscută ca una din comunele fruntașe din acest județ, activează în mod pilduitor în toți ramii ce interesează viața economică, culturală și sanitară. Ca un frumos început de muncă, primăria comunală, cu concursul Prefecturii Brașov, a deschis șantierul de lucrări pentru primăvara în ziua de 18 Aprilie a. c.

S'a dat un fast deosebit acestei zile. Preoții N. Gogonea și I. Scurtu, slujitori ai bisericii ortodoxe din localitate, au oficiat un Te-Deum în percul nou din capătul din sus al comunei, numit „Sub-Pială”.

După terminarea serviciului divin d-l cpt. rez. Nicolae Țăranu, primarul comunei, se adresează autorităților premili-

tarilor și elevilor de școală spunând în cuvântarea sa între altele:

„Să respectăm munca care nobilizează sufletul. Toate categoriile de muncitori sunt datorici să lucreze cu drag, cu răvnă pentru dezvoltarea și progresul economiei naționale. Tineretul premilitar, care este de față și care cu concursul nostru a făcut acest parc aci în acest cartier pur românesc, merită toată atențiunea noastră”.

Remarcă apoi persoana d-lui primpretor V. Langa ca reprezentant al Prefecturii, cunoscut fiind ca un factor de bine în viața publică.

A luat apoi cuvântul d-l primpretor Valer Langa, care în cuvântarea sa dă prețioase sfaturi tuturor care se ocupă cu agricultura, arătând că toți suntem datorici ca să contribuim în limitele puterii noastre pe toate terenurile vieții publice. Afirmă că va veghea în deosebi la menținerea ordinii în societate și că va semnala orice mișcare care ar prejudicia interesele statului.

Folosind prilejul, a erătat înfăptuirile pe teren edilitar în comură în timp de un an și 3 luni, sub primăria d-lui cpt. rez. Nicolae Țăranu. Hanibal

Amnestierea

unor infracțiuni la dispozițiunile legii pentru apărarea ordinii în Stat

M. S. Regele a semnat ieri următorul decret-lege, pentru amnestierea unor infracțiuni la dispozițiunile legii pentru apărarea ordinii în Stat, publicată în „Monitorul Oficial” Nr. 88 din 15 Aprilie 1938, și Codul Penal Regele Carol al II-lea.

Art. 1. — Infracțiunile, cu caracter politic, prevăzute și pedepsite de art. 6, 7, 9, 10, 14, 15, 24, 25 și 28 din legea pentru apărarea ordinii în Stat, publicată în Monitorul Oficial Nr. 88 din 15 Aprilie 1938, precum și cele, cu același caracter prevăzute de art. 323, 324 și 329 din Codul Penal Regele Carol al II-lea, fle că s'ar afla în faza urmăririi, instrucțiunii sau a condamnării, se amnestiază.

Art. 2. — Constatarea caracterului politic al infracțiunilor prevăzute de art. precedent, se face după plesele cuprinse în dosarele penale respective.

Art. 3. — Prezentă lege intră în vigoare dela publicarea ei în Monitorul Oficial.

Art. 4. — Orice dispozițiuni contrare legii de față, sunt și rămân abrogate.

În prevederile amnestiei intră cei vinovați de următoarele infracțiuni:

Jurăminte luate ilegal, participarea în formațiuni para-militare pentru manifestațiuni sau propagandă politică; tipărirea sau răspândirea de scrieri, ori constituirea de Asociațiuni clandestine pentru răspândirea ideilor politice, participarea funcționarilor publici, studenților și elevilor la manifestațiuni sau acțiuni politice; adunarea de mijloace materiale pentru continuarea activității ilegale; găzduirea urmăritorilor sau condamnaților pe baza legii pentru apărarea ordinii în Stat, instigări, ațărări și alte delicta contra liniștii publice. Legile existente rămân în vigoare.

Aliații hotărâți să apere pacea în Balcani

LONDRA. — Redactorul diplomatic al z'arului „Daily Telegraph” ocupându-se de hotărârile Consiliului suprem aliat care s'a întrunit la Paris, scrie între altele că a reeșit din dezbaterile acestui Consiliu hotărârea aliaților de a veghea la menținerea păcii în Balcani. Ori ce act de violență împotriva independenței statelor balcanice — scrie re factorul diplomatic al ziarului citat — va provoca imediat intervenția aliaților.

INFORMATIUNI EXAMENUL

personalului de apărare pasivă dela întreprinderile industriale

În ziua de 19 Aprilie a. c. a avut loc examenul personalului, ce încadrează echipele de apărare pasivă dela întreprinderile industriale.

Cursul de apărare pasivă pentru personalul dela fabrici a funcționat din inițiativa și sub conducerea regiunii a 10-a industriale Brașov, reprezentată prin d-l inginer Hossu. Examenul practic a avut loc la fabrica de postav Scherg, unde s'a executat o temă, la care au intrat în funcție toate echipele de apărare pasivă ale fabricii de postav. Materialul a fost pus la dispoziție de fabrica Scherg. Comisia de examinare a fost compusă din d-nii ing. Hossu, căpitan d-r Lazarovici, cpt. Dumitrescu. Din partea M.A.M. a luat parte d-l colonel Gh. Voinescu comandantul Subzonei A. A. a Teritoriului.

Pe baza răspunsurilor candidaților se vor decerna certificatele respective. S'a constatat cu această ocazie că fabrica Scherg are excelent organizat serviciul de apărare pasivă. Au luat parte șefii de apărare pasivă dela întreprinderile, ce fac parte din regiunea 10-a industrială și întreg personalul, care a urmat cursul. Din partea fabricii am remarcat pe d-nii d-r ing. Moldoveanu, Kummer, dr. Gross și dr. Theill. După terminarea examenului, d-l ing. Hossu a luat parte la o ag-pă, dată de fabrica Scherg.

Având în vedere sărbătorile Paștilor, Breasla Patronilor Meseriași bărbieri și coafori din Ținutul Bucegi, — secția Brașov, aduce la cunoștință următoarele tuturor membrilor din breaslă: Duminică 28 Aprilie a. c., frizeriile sunt închise. Luni 29 Aprilie a. c., frizeriile sunt deschise până la orele 12 a. m. Marți 30 Aprilie a. c., frizeriile sunt închise până la orele 3 p. m., dela ora 3 p. m., până la ora 10 seara frizeriile sunt deschise. Miercuri 1 Mai a. c., frizeriile sunt închise. — Comitetul de conducere.

Posturi vacante de moașe oficiale în județul Brașov. Sunt vacante posturile din comunele Holbav, Dobârâu, Fel-dioara, Vulcan și Măgura. Informații la Serviciul sanitar al județului Brașov.

Aviz. Din cauza sărbătorilor „Sfintelor Paști”, Luni și Marți, 29 și 30 Aprilie și Miercuri 1 Mai, Băncile din Brașov vor fi închise. 194 1—1

Nu lăsați să vi se înțepenească genunchii sau să se umfle... Luați Urodonal, pentru a le reda suplețea și a normaliza circulația. Profesori eminenți au demonstrat că Urodonalul constituie cel mai bun tratament modern de dezințoxicare a organismului. De îndată ce acest excelent remediu v'a fluidificat sângele și l'a debarasat de acidul uric și de deseuri toxice, vă veți simți bine dispus și vă veți simți „reintinerit”. 1—1

CINEMA „CORSO”

Rulează dela 28 Aprilie 1940

HANS MOSER

in

Dragostea strict oprită!

Un film produs de G. Althoff, după manus. lui Geza v. Cziffra

Kodacter și grazi: Ioan Broten

Sărbătoarea producției românești

La începutul lunii celei mai frumoase, în care natura își risipește mândrețea, o zi de complectă odihnă și sărbătoare s'a împănăntent în obiceiul țării. Ziua muncii. Ziua în care nimeni nu lucrează pentru ca să se dea prinos puterii acestuia de viață, care este munca.

Pornită sfios, această manifestare de primăvăratică sărbătoare s'a generalizat acum. Generalizarea și faptul cu care se sărbătorește ziua de 1 Mai, se datorește Regelui nostru, înțelegător al mulțimii și exemplu de muncă destoinică. Ministrul Muncii și-a însușit din ce în ce mai mult înaltele sugestii Regale, tot mai aproape a fost sufletul conducătorilor, de acest strat al societății românești, atât de însemnat prin numărul, cât și prin locul ce ocupă în economia țării.

Meseriași de toate specialitățile și categoriile, s'au bucurat de toată sollicitudinea Majestății Sale, prin înalții săi dregători. Căci nu este o întâmplare faptul că anul trecut s'a dat o stă de mare importanță primului Congres al breslelor; nu este întâmplare că d-l ministru Mihail Ralea a fost de față când la domeniile Reșița au fost sărbătorii niște lucrători, pentru cei 40 ani de activitate.

N'a fost breaslă, precum n'a fost țărâm de activitate, de care marele nostru Rege să li rămăsă străin.

Cu ochii atenți la pulsațiile vieții românești, cu amintiri din frageda vârstă când asista la sborurile de încercare ale sălbatecului și genialului Aurel Vlaicu, Majestatea Sa Regele